

HLAS NÁRODA

„Vv reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh zehnavá.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 17.

Sobota (Saturday) 19. 4. (April) 1986

F.J.Janoušek: Před sto lety se narodil Dr. František Nosek

Vzor věřícího katolíka a vroucího vlastence

Právě před 100 léty 26. dubna se ve východočeské Chrudimi narodil potomní poslanec a ministr Československé republiky Dr. František Nosek.

Byl to jeden z předních katolických pracovníků, který již před 1. světovou válkou činný v České lize akademické, a který brzy po válce rozpoznal, že jeho místo je v politickém dění, kde až do své smrti prosazoval a hájil křesťanské ideály v poslanecké sněmovně i ve vládě první Československé republiky.

Jako poslanec a ministr Dr. Nosek byl nejen vzor věřícího katolíka, ale velmi záhy rozpoznal, že hospodářské zabezpečení katolických organizací, náboženská i praktická výchova jejich členů potřebuje solidní finanční základnu a i v tom směru vykonal mnoho užitečného.

Již vzorné rodinné prostředí jej předurčilo k této důležité činnosti, které zasvětil celý život. Jeho otec František Nosek rodák z Navarova u Jilemnice, byl recipientem finanční stráže v Chrudimi, jeho matka byla Albina rozená Císařová, dcera stavitele z Dobrušky.

V Chrudimi začal mladý František chodit do obecné školy a ve školním vzdělání pokračoval v Chotěboři, kam byl jeho otec služebně přeložen a kde také v r. 1896 zemřel.

Ztratil otce, když mu bylo pouhých 10 let, František za pomoci své matky, vystudoval střední školu v Chrudimi, odkud odešel na pražskou universitu, kde byl 19. února 1910 promován na doktora práv. Jako jeho otec i on přijal místo u C.K. finančního ředitelství v Praze. Přitom ve volném čase dále studoval národohospodářství.

Jeho ovdovělá matka a sestra Marie se přesídlily do Poříčí nad Sázavou, farní osady s bohatou

historií. Tam též v červenci r. 1916 matka zemřela a je pohřbena na tamním hřbitově.

Z Poříčí si též Dr. Nosek přivedl nevěstu, Annu Kubešovou. V tamním kostele sv. Havla byli oddáni dp. vikářem Václavem Tichým 21. srpna 1917. Manželství jejich bylo v pravdě křesťanské, prosyceno modlitbou, prací a dobročinností.

Krátce po válce v osudném údobí nezodpovědných útoků proti katolické církvi, kdy bylo třeba katolickým organizacím na vedoucích místech schopných a vzdělaných vedoucích, uznal Dr. Nosek, že by to byla vlastně věc svědomí, kdyby se nezařadil mezi bránce napadené církve.

Vstoupil proto do politického života a dne 7. ledna 1920 složil poslanecký slib jako nástupce po Dr. Františku Kordačovi, který se stal pražským arcibiskupem. Poslancem za Československou stranu lidovou, byl plných 15 let. Po volbách v r. 1925 byl v druhé Švehlově vládě ministrem vnitra a od 12. října ministrem pošt a telegrafů.

Vedle činnosti politické, věnoval se Dr. Nosek práci hospodářské, sociální, charitativní a výchovné. V r. 1926 na paměť 700. výročí smrti sv. Františka z Assisi, spoluzakládá u nás spolek „Dílo blahoslavené Anežky Přemyslovny“, který si vzal za úkol zajišťovat vhodná místa pro stavbu kostelů.

Pro péči o staré ženy a péči o děti zřizuje spolek „Družinu sv. Kláry, jehož se stává předsedou. Získává pro tento účel domy v Litomyšli, Kbelích, Březnici, Nasavrkách, Tróji a jinde. Pro Sdružení katolické mládeže (SKM), získává v letech 1929-30 tři prázdninové dětské kolonie ve Dvorku u Příbyslavi, v Jílovicích u Třeboně a Skalici u Litoměřic.

SKM věnoval Dr. Nosek mnoho času a pracovní energie.

Správně rozpoznal, že mládež je budoucnost národa a naděje jeho křesťanské obrody. Sta veřejných i odborných přednášek a článků v mládežnickém časopise „Dorost“ přednesl a napsal tento ideový vůdce mladých v prvých letech naší republiky.

Dr. Nosek se především staral o organizování mravního povznesení a vzdělání pracující mládeže v továrnách i v zemědělství. Za vzor mu sloužilo katolické hnutí dělnické mládeže v Belgii. Tam horlivý abbé Josef Cardijn založil křesťanskou organizaci mladých (JOC), která vyškolila celou generaci dělnických pracovníků katolické akce.

Průbojné hnutí JOC bylo vzorem nejen naší SKM, ale mnoha jiným katolickým organizacím v celém světě. Tak již v říjnu 1929 sv. Otec přijal ve Vatikáně a poželhal 1500 mladých poutníků z belgických spolků JOC.

V r. 1927 Dr. Nosek razí heslo, že peníze katolíků mají být ukládány do peněžních ústavů vedených katolíky, aby sloužily též vyššímu kulturnímu cíli, tj., aby zisky z peněz uložených katolíky byly podporovány kulturní účely katolické. Proto spoluzakládá na 70 okresních lidových záložnách v Čechách a stará se o jejich zdravý růst. Výsledkem této jeho starosti bylo, že již koncem prvního desetiletí Lidové záložny v Čechách spracovaly na 380 milionů korun vkladů.

Nebyla to lehká práce ta jeho apoštolská činnost. Pro porovnání přepisují jeden odstavec z jeho dopisu mladému organizátoru SKM v Příbyslavi:

„...Půjde to všechno, ale ne snadno a ne rychle, také ne najednou, nýbrž zvolna, s překážkami, s pomluvami, s klepy, snad s nactiutrháním, s krajními finančními potížemi, opětovnými upomínkami věřitelů, se šířavou kritikou lidí, kteří by

DR. FRANTIŠEK NOSEK
(* 26.4.1886 † 17.4.1935)

vlastně byli povinni, aby první přiložili ruku k dílu atd., jak to všechno musí být tak a ne jinak v tomto slzavém údolí...“

**

Necelého půl roku před svou smrtí, přednesl Dr. Nosek svoji poslední řeč v poslanecké sněmovně. Bylo to dne 7. listopadu 1934 v rozpravě o prohlášení ministra financí. Byla to obsažná řeč plná státnické moudrosti, a pro zajímavost i poučení, z ní vyjímám několik vět, které ještě dnes po více jak 50 letech mají co říci politikům a národohospodářům v celém světě.

„...Všichni dohromady víme, že rozpočet je plán hospodářský a aby ten plán hospodářský se uskutečnil, aby také skutečné rovnováhy opravdu příštím rokem bylo dosaženo, k tomu je nutno pracovati v ten způsob, aby bylo splněno, nač zde bylo také upozorněno, aby totiž soukromému podnikání byla vrácena jeho rentabilita, aby zase bylo s to ze svých přebytků

odvádět státu a veřejnoprávním korporacím ony úděly ze svého soukromého podnikání, které stát a veřejnoprávní korporace územní samosprávy potřebují pro splnění úkolů. Jest pochopitelné, že je věcí neobyčejně bolestnou, když stát nebo územní samospráva nevystačí s důchody, které dostávají od svých poplatníků, a musí v takovém případě se obracet na peněžní trh o výpůjčky buď dlouhodobé nebo krátkodobé a záleží tedy nesmírně na tom, aby rovnováhy bylo také dosaženo právě osvícením soukromého podnikání...“

**

V poslanecké sněmovně Dr. Nosek zvláště úzce spolupracoval s moravským šapalíkem a obezřetným členem rozpočtového výboru Josefem Adámkem. S oběma jej pojil zájem o lidové družstevnictví a peněžní ústavy. Ještě dnes s pocitem hrdosti vzpomínáme, jaké prozíravé

(Dokončení na str. 6)

Sloupek informací

o výročním zasedání mezinárodní společnosti pro lidská práva v NSR a o pokračování Helsinské konference ve švýcarském Bernu, na které zastupuje USA nový US vyslanec Dr. prof. Michael Novak, Američan slovenského původu.

O víkendu 5.-6. dubna 86 se konalo v západoněmeckém Königsteinu u Frankfurtu výroční zasedání Mezinárodní společnosti pro lidská práva, organizace, která má své národní sekce ve čtyřiceti zemích světa.

V průčelí sálu, kde po dva dny rokovalo několik set delegátů, takřka ze všech západních států, spolu s hosty z Afriky, Asie a Latinské Ameriky, byl umístěn transparent a na něm v němčině nápis – Nenásilná hnutí za občanská práva, anebo boj o moc? – Jako odpověď za otázkou, následovala jména tří osobností, symbolizujících onu první nenásilnou alternativu, počínaje Mahatmou Gandhím, přes Martina Luthera Kinga, až k Lechu Walesovi.

Už v uvítacím proslovu informoval předseda Mezinárodní společnosti pro lidská práva doktor Gnaut, že mezi hosty, byl ke svědecké výpovědi pozván i Čech Jaroslav Javorský, dlouholetý politický vězeň ve Valdicích. Po společném

plenárním zasedání se účastníci rozdělili podle svých zájmů do několika teritoriálních pracovních výborů, v nichž se podrobně projednával stav lidských práv v té které zemi. Československý pracovní výbor zařadil jednání svědectví Jaroslava Javorského, s jehož dramatickým životním příběhem se širší veřejnost seznámila teprve po výměně vězňů a špiónů mezi Západem a Východem letošního 12. února na jednom z mostů mezi západní a východní částí Berlína.

Do té doby se jeho osudem zabývaly především různé mezinárodní organizace. Sám Javorský spočítal, že postupně za něho intervenovali u československých úřadů představitelé 28 států a organizací. Zopakujeme, že k uvěznění Jaroslava Javorského došlo právě v době, kdy i Československo oficiálně propagovalo politiku mezinárodního uvolnění a zlepšení vztahů mezi Západem a Východem. Krátce

po sobě bylo zadrženo a za údajnou, avšak nijak neprokázanou špionáž k vysokým trestům odsouzeno mnoho lidí. Jednou z obětí nové policejní a justiční zvěle, jako podivné odezvy československých úřadů na duch Helsinek, byl i Javorský, který tehdy sice už žil několik let se svým otcem, mnohonásobným tenisovým mistrem Československa, s matkou a s bratrem ve Spolkové republice, ale odjel do Bulharska, aby se zde setkal se svou snoubenkou.

Při pokusu o překročení hranic do Turecka byli oba zatčeni a Javorský odsouzen ke 13 letům těžkého žaláře. Na tuto skutečnost navazuje i nedávná výzva Charty 77 k výměně 6 československých politických vězňů za špióny, uvězněné na Západě, která byla adresována vládám 6 západních zemí a pražské vládě. Mezinárodní společnost pro lidská práva vyslovila mezitím nové iniciativy Charty 77 svou plnou podporu a bude se za osvobození všech 6 vězňů osob angažovat. Mezi vězni navrženými k výměně je i Jiří Ganz z Českých Budějovic, který se však podle svědectví Jaroslava Javorského nacházel v poslední době po dlouholetém vězení v takovém stavu, že už nebyl vůbec schopen pracovat, dokonce ani sám jít a později nebyl delší dobu mezi vězni spatřen. Není vyloučeno, že Ganz buďto zemřel, anebo byl k dožití odsunut mimo Valdice.

Účastníkům jednání v západoněmeckém Königsteinu byl předán obsáhlý přehled o mnoha případech porušení lidských práv v Československu z poslední doby. Upozorňuje se v něm zvláště na listopadové zatýkání na Moravě, na umístění jednoho ze zatčených - železničáře Augustina Navrátila z Lutopevnů do psychiatrické léčebny v Bohnicích, na trvajícím vazbu Pavla Dudra a Jaromíra Němce, a nebezpečí, připravovaného procesu proti nim.

Kronika československého pracovního výboru Mezinárodní společnosti pro lidská práva z února letošního roku se odvolává na zprávy pražského Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných a uvádí četné případy zásahů československých úřadů proti věřícím, jmenovitě proti duchovním. Svého kněžského úřadu byli nově zbaveni katoličtí faráři Nemetz, Crholec, Chudý, evangelisté Jan Keller a Václav Hurta, policejním a soudním represáliím jsou vystaveni Msgr. Viktor Trstenský, františkán Bystrík Janík, luteráni Jan Věčan a Marek Roháček.

Podle uvedeného

zpravodajství se v Československu množí zásahy také proti mladým lidem, ať už to jsou přívrženci Jazzu, či rockové hudby. Pronásledování jsou nejen zpěváci jako tomu bylo v případě Josefa Nose a Jaromíra Nohavici, ale i mládež, která pořádá výměnné burzy nahrávek, hudebních časopisů a plakátů.

Ve zprávách Mezinárodní společnosti pro lidská práva je rovněž ostře kritizováno nespravedlivé a nezdůvodněné odsouzení Pavla Křivky a Pavla Škody, Petra Cibulky, opětně propuštění z práce známého obhájce lidských práv doktora Václava Bendy a podrobně zaznamenáno nedávné zadržování dělníka Eduarda Vacka z Teplic.

D. Vaněčková

Helsinská konference pokračuje v Bernu

Konference, na kterou se do švýcarského města Bernu sjedou v polovině dubna delegáti z 35 zemí, je poslední z cyklu mezinárodních setkání dohodnutých v rámci Helsinského procesu na madridském fóru. Pro řadového občana na Západě - a především na Východě - bude však právě tato konference nesporně nejzajímavější. Budě se na ní totiž jednat o problematice, která se každého přímo dotýká. Třeba v okamžiku, kdy se chce podívat na dovolenou do zahraničí, navštívit příbuzné na druhé straně rozdělené Evropy, anebo se popřípadě na tuto „druhou

stranu" oženit či vdát. Cílem bernské konference bude zajistit svobodnější a volnější pohyb občanů přes hranice, mezi Východem a Západem, rozšířit mezilidské kontakty, ulehčit návštěvy rodinných příslušníků, zjednodušit procedury při vystěhování. Jednat se však bude rovněž o turistickém ruchu, o cestování z osobních i služebních důvodů, o výměně mládeže a sportovců. Příznačné je, že to byla právě tato tematika, o níž Sovětský svaz a jeho věrní odmítali na následné konferenci v Madridu až do poslední chvíle diskutovat.

Teprve závěrem souhlasili s tím, že se konference v Bernu uskuteční, avšak odsunuli ji až na nejzazší termín. Na letošní rok, kdy se má konat - tentokrát ve Vídni - následná konference Helsinského procesu. Západní země musely na setkání v Bernu trvat, kdyby ustoupily, nabyly by v Helsinském procesu bezpečnostní aspekty zcela jasné převahu nad aspekty humanitními -- a tím by byla porušena základní dohoda, kterou signatářské státy před více než deseti lety podepsaly ve finském hlavním městě. V současném Helsinském procesu vyvažují tedy konferenci o evropské bezpečnosti, která probíhá už dva roky ve Stockholmu, tři setkání, jejichž náplní byla - a v případě Bernu teprve bude - tematika lidských práv a svobod. Loni na jaře se po šest týdnů jednalo v Ottawě o tom, kde a jak se porušují lidská práva, - a jakým způsobem by se dala situace zlepšit. Tato konference neměla

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

vydáva každou sobotu:

„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO.

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO, ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - RIDI: Father VOJTECH VIT, O.S.B. s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:

HLAS NARODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIRSTAMPS

Právní poradce a zastupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

April 19, 1986 — Vol. XI. No. 17.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468

Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

v historii obdoby, a musela zcela zákonitě vyústit v obžalobu poměrů ve východním bloku. Na konkrétních případech, na brutálním pronásledování jednotlivců a skupin, dokumentoval tehdy Západ potlačování náboženských, národnostních a občanských práv a svobod v zemích s realsocialistickými režimy. Obdobně se rozvíjela diskuse i na loňském kulturním fóru v Budapešti, kde se hovořilo o poslání umělce, o volné výměně informací a kulturních hodnot, o nepřipustnosti censure. Obě tyto konference skončily, aniž byl přijat závěrečný dokument. Delegáti se rozešli, aniž by se jednomyslně shodli na jediném předloženém návrhu. Přesto se jasně ukázalo, že jsou taková setkání nesmírně cenná. Už proto, že se na nich režimům sovětského bloku neustále nastává zrcadlo.

/Nový svět/

□

US delegaci vede v Bernu katolický vzdělanec slovenského původu Michael Novak.

A to je dobrá novina. Vybral jej k této vyslanecko - diplomatické funkci mezi několika kandidáty sám prezident Reagan. O prof. M. Novakovi jsme už v H.N. několikrát psali. Je hluboce věřící a praktikující katolík, který v sobě příkladně zharmonizoval rozumem, vědomostmi, srdcem a hlavně vlastním prožitkem své evropské kulturní dědicví a americký fenomén mnohonárodní kulturní mosaiky. Posledně jsme o něm psali, když velmi věcně vyslovil své vyhrady k prvnímu návrhu připravovaného společného pastýřského listu amerických biskupů k hospodářským problémům kapitalismu. Michael Novak tedy dobře zná i marxismus, jeho t.zv. dialektický materialismus, komunistický politický policejní systém a přitom je výrazově uhlazený a vzácně trpělivý vyjednaváč. Toho komunisté rohlíkem neopijí, zvláště když mu ani základní znalost ruštiny není cizí.

Na svůj úkol se už také delší dobu velmi důkladně připravuje. Zajel si už i do Moskvy, aby se trochu blíže seznámil se svým „kolegou“, s nímž bude nyní v Bernu debatovat a vyjednávat. Prof. Michael Novak je i velmi obeznámen s konkrétními problémy a lidskými osudy dnešního Československa, které také navštívil, a proto mu držíme palce! President Reagan měl šťastnou ruku, když se rozhodl poslat jej na právě probíhající konferenci do švýcarského Bernu od 15. dubna do 26. května.

V Londýně vyšel napínavý román Prohry

Skutečnost někdy zastíní nejbujnější fantazii. Příběh hrdiny románu „Prohry“ je tak dobrodružný, že čtenář možná neuvěří, co je člověk schopen vytrpět a přežít. Václav Sadílek se dostane do soukolí zvrácených dějin našeho století a jakoby zázrakem přežívá nejnižší polohy lidského údělu. Chce si v sobě stůj co stůj - přes nepřízeň vnějších okolností a právě v nich - uchovat jiskru lidství. Na počátku války je odveden do německé armády, ale za postupu v Sovětském svazu odmítne podílet se na krutostech Němců. Zběhne od své jednotky kdesi na Ukrajině, ale na své cestě mezi frontami se od zuboženého obyvatelstva dovídá, že vlastně směřuje k jinému, stejně krutému nepříteli. Vydává se tedy za zběha z Rudé armády a snaží se proklouznout mezi frontami do vysněného bezpečí kdesi na jihu. Je však zajat Němci, o vlas ujde šibenici a smrti hladem v zajateckém táboře v Charkově, a spolu s ostatními „šťastnými“ zajatci končí v pracovním táboře v Německu. Po mnoha dalších dramatických zvratech se nakonec vrací do osvobozené Prahy v uniformě příslušníka čs.

jednotky ze Západu. Ale to už román spěje k „únoru 1948“. Václav Sadílek znovu utíká za hranice, znovu ze stejného důvodu: aby si zachoval lidskou důstojnost. A o tuto morální prestiž se pokouší bojovat i na Západě - opět bez porozumění svého okolí a tedy bez úspěchu.

Motiv zápasu o duchovní přežití je nosnou ideou tohoto napínavého románu, této barvitě/ a nikoliv jen úzkoprsé černobílé/ kresby z let 1938-1954. Kniha „Prohry“ vyšla jako třetí svazek nakladatelství „Rozmluvy“ v Londýně. Její autor Jaroslav Strnad byl vězněn nejprve nacisty, později komunisty. V roce 1950 odešel do exilu a 15 let pracoval jako redaktor rozhlasu Svobodná Evropa. Nyní žije ve Švýcarsku, kde rediguje měsíčník Zpravodaj. Už před lety na sebe upozornil románem „Job“ z prostředí našich prvních uprchlických táborů v Německu.

Pravidelné české bolioslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

NARODOPISNÝ KROUŽEK Z ÚMS
oznamuje:

MISTRÍŇANKA
populární jihomoravská dechová kapela z Československa bude účinkovat na jediném koncertu v chicagské oblasti

V NEDĚLI 20. DUBNA 1986
V „UNION HALL“
(6200 W. Joliet Rd. - Countryside, Ill.)
Od 5:00 - 6:30 koncert;
od 6:30 - 9:30 večer taneční zábava.

Kuchyně i bar budou otevřeny k pohoštění a občerstvení.
VSTUPNÉ: \$12. Reservace sedadel se nepřijímají.

Předprodej vstupenek:
u Panenerů (6513 W. Čermákova tř.
a u „Weber Travel Agency“ - 6805 W. Cermak. Rd.
Berwyn

Podrobné informace podá:
Vlasta Viceniková ☎ 354-0520

K hojně účasti zve:
Národopisný kroužek z Ústředny moravských spolků.

★ ★ ★

Kašpárkovo loutkové divadélko.

v sobotu 26. dubna 1986
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdarek,
klani se vám Kašpárek!!

★ ★ ★

Trampské setkání na Velehradě

V sobotu 19. dubna 1986 se zase sejdou trampové se všemi přáteli a příznivci trampského hnutí na „Trampském večeru“ na Velehradě - (2657-59 So. Lawndale Ave. Chicago, Ill.).

Tolik mnoha kamarády a přáteli vyžadovaný večer pořádá „T.O. Dálava“ již po čtvrté. Trampské večery se vždy vyznačovaly pravou trampskou atmosférou a výtečnou náladou, k níž dala podklad vyhlášená Česká trampská kapela z Toronta. Kapelou hrané a zpívané písničky, rozdávěné tóny kytar, harmoničky a housliček, zajistí úsměvnost celého večera, v jehož rámci bude opět uspořádána soutěž trampských písniček o Širák Chicaga. A aby se mládež ještě více vydovádělo a ostatní daleko více omládlí, taneční skupina Beseda/Domov předvede krátké vystoupení v country a western stylu.

Co ještě dodat? Že bude zajištěno chutné jídlo a pití? Že

výpravu jeviště zase skromně, ale s citem pro ducha večera vytvořil Zdeněk Nerada? Že ceny pro soutěž - kožené širáky - zhotovila kamarádka Ažá Chrobáková?

Vstupné činí 8 dolarů a začátek trampské veselice je v 8 hodin večer. Kuchyně a bar jsou ovšem otevřeny již od 7 hodin večer. A až při zakoupení vstupenky dostanete do ruky programovou knížku věnujte svou pozornost inzerátům v ní. Zadáním těchto inzerátů místní obchodníci a příznivci ve skutečnosti umožnili osadě Dálava pořádání tohoto večera, protože, jak známo, trampové byli švorcáci a na čundry a vandry a potlachy se jezdilo na černo vlakem. O rezervace volajte kamarádku Alici Vedralovou - ☎ 312/ 656-6356.

Osada Dálava zve všechny co nejsrdčněji k účasti na našem „Trampském večeru“. Parkoviště bude hlídáno po celou dobu trvání zábavy - jak se zpívá v jedné trampské: „...až píseň poslední přivítá den...“

OSADA DÁLAVA
CHICAGO

pořádá
Trampský Večer
SE SOUTĚŽÍ „O ŠIRÁK CHICAGA“
19. dubna 1986 na Velehradě
2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
Ivraje

» VYHLÁŠENÁ ČESKÁ TRAMPSKÁ KAPELA Z TORONTA «
Trampská kuchyně a bar. Vstupné \$ 8. Reservace 656-6356.
Začátek v 8 hodin

Mimořádné vystoupení taneční skupiny Beseda/Domov.
Výprava: Zdeněk Nerada
Rezervace: paní A. Vedralová ☎ 656-6356
Všichni jste vítáni na této první jarní trampské veselici!

DOBA VELIKONOČNÍ

ČTVRTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — přived' nás k účasti na nebeských radostech. — Vždyť i slabé stádece má vejít tam, — kde je přešel jeho vítězný pastýř. — Nebot' on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 13, 14, 43-52)

Pavel a Barnabáš šli z Perge a dostali se do Antiochie v Pisidii.

Tam šli v sobotu do synagogy a posadili se. Přišlo za nimi hodně židů a pohanů, kteří ctíli Boha. Pavel a Barnabáš s nimi rozmlouvali a povzbuzovali je, aby zůstali věrní Boží milosti.

Následující sobotu se sešlo takřka celé město, aby si poslechlo Boží slovo. Když však židé viděli takové množství, naplnilo je to žárlivostí, odporovali Pavlovi, když mluvil, a vedli rouhavé řeči.

Tu Pavel i Barnabáš jim řekli otevřeně: "Vám nejprve se mělo hlásat Boží slovo. Ale protože ho od sebe odmítáte a nepokládáte se za hodné věčného života, obracíme se k pohanům. Nebot' tak nám to nařídil Pán: 'Určil jsem tě za světlo pohanům, abys byl spásou až na konec země'."

Když to uslyšeli pohané, radovali se a velebili slovo Páně. A přijali víru všichni, kdo byli určeni k věčnému životu. Tak se slovo Páně šířilo po celé té krajině.

Židé však poštvali zbožné ženy z vyšších vrstev a představitelé města vyvolali proti Pavlovi a Barnabášovi pronásledování a vyhnali je ze svého území. Oni si na svědectví proti nim setřásli prach z nohou a odešli do Ikónia. Učedníci však byli plni radosti a Ducha svatého.

2. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO JANA (Zj 7, 9, 14b-17)

Já Jan, viděl jsem veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, plemen, kmenů a jazyků; stáli před trůnem a před Beránkem, oděni bílým rouchem, s palmami v rukou.

A jeden ze starců mi řekl: "To jsou ti, kdo přicházejí z velikého soužení: roucho si do běla vyprali v Beránkově krvi. Proto jsou před Božím trůnem a ve dne v noci mu slouží v jeho chrámě. A ten, který sedí na trůně, se k nim snížil a bude s nimi bydlet. Už nikdy nebudou mít hlad ani žízeň, nebude už do nich bít slunce ani jakýkoliv jiný zář, protože Beránek, který je uprostřed před trůnem, bude je pást a vodit k pramenům živé vody. Bůh sám jim setře každou slzu z očí."

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 10, 27-30)

Ježíš řekl: "Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný život; navěky nezahynou a nikdo je z mé ruky nevrve."

Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny, a z Otcevy ruky je nemůže vyrvat nikdo. Já a Otec jedno jsme."

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Posílám lekářům vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R. PH.

NAPROTI BERWYNSKE RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Tomáš Špidlík:

Neděle a svátky

Přišel ke mně dělník, který je v situaci, v jaké jich je dnes mnoho. Pracuje v podniku, který jede naplno především v neděli a ve svátky. Má proto volný den uprostřed týdne. Protože je dobrý křesťan chodí ten den i na mši. Dnes to není ve velkém městě těžké. Jsou večerní bohoslužby na mnoha místech. Říkal, že je mu toho trochu líto, že to tak musí dělat: „Neděle je přece jenom neděle! Jiné dny tu sváteční náladu nedají!“ Ale pak prohlásil skepticky, že se asi bude musit časem církev všech nedělí zřici, jako se už dnes vzdala mnoha zasvěcených svátků. Lidé budou prostě chodit na bohoslužby, kdy jim to půjde každý jiný den v týdnu. Dodal: „Bude nám toho možná líto, ale život jde tímto směrem a budeme se musit podřít.“

Řekl jsem mu, že se podřídím i já, bude-li to jednou tak, ale že si přece jenom nejsem jistý, že vývoj půjde tímto směrem. Jsou v lidských dějinách periody desakralisace, kdy se zdá, jakoby měli lidé odpor ke všemu, co je posvátné, zvláštní, sváteční. Ale obyčejně hned následující generace buduje nové svatyně a svaté zvyky. Pokud pak jde o význam křesťanských svátků, pokusím se jej vyložit touto úvahou. Začnu osobní vzpomínkou. "Vrat se ještě jednou ven, pak přijdi znovu a pozdrav!" Toto tuhé naučení jsem kdysi dostal, ještě když jsem byl malý a vešel jsem dovnitř světnice, kde seděli lidé, bez pozdravu. Některým dětem to jde snadno. Jiné se naučí pozdravovat jenom těžko. Stydí se, nebo se jim to zdá docela zbytečné. Dítě dokáže projít okolo jiných lidí a vůbec si jich nevšimne. Proto je nutí dospělí ke dvěma věcem: aby si všimli a aby pozdravili.

Pozdrav je z psychologického hlediska důležitý projev lidského soužití. Vycházíme tím ze své samoty, izolovanosti. Pozorujeme, že do hranic našeho horizontu vešel někdo jiný. Pozdravem mu dáváme najevo, že vnímáme jeho přítomnost a že s ním chceme navázat rozhovor, styk. Pozdravem se též vyjadřuje zák-

ladní base tohoto vztahu. Přejeme cizímu člověku zdraví, štěstí, úspěch: „Bud' zdrav! Dobrý den! Pozdrav tě Pán Bůh!“

Když nacisté zavedli Heil Hitler, nebyl to pozdrav, nebylo to navázání styku mezi mnou a člověkem, kterého někdo potkal. Bylo to vyznání, že máme přátelství někomu třetímu, kdo je nad námi, kterého se bojíme, nebo kterého propagujeme. Bylo to ověření prostředí, ve kterém jsme žili. Tam kde se zdravilo Heil Hitler bylo teritorium okupované nacisty.

Člověk se však ve svém teritoriu nepotkává jenom s lidmi. Od pradávných dob mají lidé zážitek, že vstupují do jejich malého světa nějaké vyšší síly, bohové. Někdy se ten zážitek pocítuje zvlášť silně jako zjevení, teofanie. Toto zjevení se liší od přírodních úkazů. Je v nich něco podivného, co se jinde nejeví. Mojžíš vidí v poušti hořící keř /Ex 3,1 násl./ To samo už vzbudí jeho pozornost. Tam, kde je oheň se dá předpokládat, že jej někdo zapálil. Jsou tu tedy nablízku lidé. Jací jsou, s jakým úmyslem přišli? Má je jít pozdravit? Přát jim, aby byli zdraví? tj. dát jim najevo, že chce s nimi navázat přátelský vztah? To bylo asi první, co Mojžíše napadlo, když viděl oheň v poušti a chvíli na zdálky pozoroval.

Ale brzy si všiml, že tu jde o něco zvláštního: „trnitý keř plál v ohni a přece nebyl stráven“ /v.2/. Bylo tu tedy něco podivného. Nejde tu o příchod jiného člověka, ale o přírodní úkaz. Ten budí lidskou zvědavost. „Mojžíš si pomyslel. Zajdu tam a dobře se podívám na ten obdivuhodný zjev!“ /v.3/. Ale v tom okamžiku se přírodní zjev změnil v teofanii, ve zjevení Boží. „Když Jahve viděl, že sem přichází, aby se dobře podíval, zavolal na něj /Elohim/ ze středu trnitého keře: Mojžíši, Mojžíši!“ /v.4/. Zjevení začíná v tom okamžiku, kdy se podivný zjev stává projevem přítomnosti někoho vyššího, kdo přišel a pozdravil. Dal najevo, že Mojžíše vidí, že si ho všiml a že s ním chce navázat rozhovor. Mojžíš to také hned pochopil a i on udělá první krok k dialogu. Odpoví: „Tu jsem!“ /v.5/

Po prvním pozdravu s neznámým se v lidské řeči přejde normálně ke vzájemnému představení: Jsem ten a ten. Mám čest jednat s vámi. Ten, který Mojžíše pozdravil jako první, se také jako první představuje jakoby semitským způsobem. Začíná tím, odkud pochází z krajiny svatosti nepřístupnosti Boží. Práví Mojžíšovi: „Nepřib-

nohou/, protože místo, na kterém stojíš, je posvátná půda“ /v.5/. Hned nato se pak představí i osobně: „Jsem Bohem tvých otců: Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jakobův.“ Bůh Starého zákona nemá jméno. Ale je týž, kterého uctívali první praotci národa.

Po tomto představení z jedné strany je naprosto zbytečné, aby se představoval Mojžíš. Vždyť Bůh sám už na počátku ho oslovil jménem, dal tedy jasně najevo, že ví s kým jedná. Mohl by už tedy začít dialog v pravém slova smyslu. Ale stane se něco pro nás neočekávaného. Mojžíš se šel zvědavě podívat ke keři, dokud myslil, že tu jde o přírodní úkaz. Ale teď, tváří v tvář Bohu „zahalil obličej, protože se bál pohlédnout na Elohima“ /v.7/. Byl tím rozhovor přerušen? Vůbec ne, protože Bůh, který jej začal, v něm pokračuje. „Jahve pravil: Dobře jsem viděl útlisk svého lidu, který je v Egyptě, a slyšel jsem nářek jejich pod dráby, poznal jsem jejich trápení. Sestupuji, abych je vysvobodil z ruky Egyptana a uvedu je do země dobré a rozlehlé, do země oplývající mlékem a medem“ /v.7-8/.

Když čteme znovu tuto starozákonní historii, mimoděk nás napadá to, co napsal Heidegger o původu pozdravu. I on popisuje, jak lidská řeč, komunikace, začíná pozdravem. Dál pak rozvíjí, jak se stává v náboženské sféře, Boží pozdrav svátkem. Píše: „Svátek je zážitek pozdravu, svaté nás zdraví a zjevuje se jako pozdravením“. „Svátek je poslán od toho, kdo je Svatý, začátek dějin.“

Slavení nedělí a křesťanských svátků je proto důležitý liturgický zážitek v křesťanském životě. Je to jakoby „hořící keř“ v poušti našich všedních dní. Zvláště děti velice vzpomínají na svátky z mládí. Bylo to cosi, co je oslnilo, upoutalo, probudilo jejich zvědavost. Ale v křesťanských svátcích je vždycky něco, nebo lépe řečeno někdo, kdo člověka oslovuje, kdo se nám představuje. Přichází z jiného světa a začíná s námi rozhovor, zdraví nás. Německé přísloví říká: „Bůh zdraví mnoho lidí, kteří mu neodpovídají.“ A je to pravda. Ale je přece mnoho těch, kteří jsou k jeho pozdravu citliví a začnou s ním rozhovor. České přísloví zní: „Pověz mi s kým obceješ a povím ti, kdo jsi.“ Křesťanské neděle a svátky jsou dny vyhrazené obcování s Bohem. Jsou tedy v pravém slova smyslu: jak píše Heidegger, začátkem dějin osobních i celého lidstva.

ČESKO-AMERICKÁ FARNOST
SV. JANA NEPOMUCKÉHO
V CLEVELANDU, O.
hledá
nadaného a schopného
VARHANÍKA
dobrého křesťana a zpěváka.
Znalost angličtiny nutná!
Volejte: ☎ (216) 641-8444.

Vladimír Kríž:

/San Francisco/

Nebude zapomenut...

Letos na jaře tomu budou dva roky, kdy v Chotěboři zemřel na následky vězení v několika komunistických žalářích známý katolický filosof a humanista.

Nové vedení odbočky ČSNRA v San Diegu

Už v neděli 26. ledna se sešli naši krajané v San Diegu na výroční schůzi, aby přehlédli svou loňskou činnost a stanovili si další program. Zprávy funkcionářů svědčily o bohaté politické, kulturní a společenské činnosti v minulém roce. Odbočka ČSNRA se rovněž podílela na akcích, které uspořádaly společně House of Czechoslovakia /naši starousedlíci/, Sdružení přátel české a slovenské hudby a odbočka Čs. národní rady americké. Byl to především večer Jaroslava Seiferta, výročí 28. října, koncert pěvkyně Aleny Běčové a vánoční party. K nejzdařilejším podnikům odbočky patřil krajanský piknik ve Fallbrooku, dále beseda s Vladimírem Škutinou.

Volby do nového výboru byly jednomyslným hlasováním schváleny. Předsedou byla zvolena dr. Marie Dolanská, profesorka matematiky na univerzitě státu Kalifornie v San Diegu, místopředsedou Josef Dražil, jednatelem Jožka Pejskar, pokladní Jiřina Dražilová a zapisovatelem Jiří Sochor; revizory účtů dr. Ivo Feierabend a Martin Zubatý; členy výboru Jan Neumann, Jana Dražilová, Jaroslav Dvořák, dr. Jiří Haškovec, Rudy Kresta, Lydia Marishlerová a Rostislav Volf.

Dne 23. března byl promítnut český film „Těžký život dobrodruha“ - s anglickými titulky. V hlavních rolích vystoupili Otmar Korbelář, Adina Mandlová, Ladislav Pešek a další.

Tradiční krajanský piknik ve Fallbrooku, který se stává oblíbeným dostaveníčkem našich krajanů z celé oblasti jižní Kalifornie bude v neděli 8. června t.r. Také letos se pikniku zúčastní taneční skupina Sokola Los Angeles a ženský pěvecký sbor.

Výroční schůze odbočky ČSNRA ocenila záslužnou činnost Ústředí Čs. národní rady americké v Chicagu a místopředsedkyně Anny Faltusové ve Washingtonu D.C. - Po přestávce a občerstvení předvedl prof. Jaroslav Mráček světelné obrazy ze svého hudebně - vědeckého zájezdu do Polska, v říjnu minulého roku.

neúnavný obhájce lidských práv, profesor Oldřich Tomek z Chotěboře. Jako hluboce věřící katolík odmítl zapřít své předsvědčení, a byl proto v r. 1970 zbaven profesury na chotěbořském gymnáziu. Několik let pak pracoval jako dělník na železnici - až do předpenzijního věku. Avšak ani v té krušné době, nepřestával nikdy věřit tomu oč usiloval po celý svůj život: o spravedlnost a demokracii. S neutuchající energií a s životním optimismem se dožadoval, aby byly dodržovány zákony a státní ústava. Psal protestní petice vládním orgánům v Československu, žádal větší svobodu pro církev i věřící, soustřeďoval kolem sebe lidi stejného smýšlení. V mrazivé době 70. let se stal jeho dům jakýmsi majáčkem světla a víry, ke kterému se obraceli pro slova osvězení věřící i ateisté. V době všeobecného strachu a nejistoty z budoucnosti pomáhal slovy i činy mnohým znovu objevovat neměnné hodnoty. Oldřich Tomek byl také básníkem, umělcem, jakých nebylo v té době v naší nešťastné zemi mnoho. Protože věděl, že povinností toho, kdo umí psát je

nemlčet, rozdával lidem svou víru i svůj hněv v básních, které ve strojopisech četli tajně jeho čtenáři po celém Československu. Jeho překrásná poezie, kterou psal celým svým věřícím a obětavým srdcem, je obžalobou komunistického násilí a nespravedlnosti. To mu nemohli dnešní mocní v Československu nikdy zapomenout.

Profesor Tomek byl ve svých 59 letech uvězněn a prošel několika komunistickými vězeními. Po roce se vrátil s podlomeným zdravím, aby se o to vášnivěji pustil do dalšího boje za spravedlnost a právo. Když jsem s ním v té době hovořil a zmínil se mu o možnosti odchodu ze země, řekl mi: „Všichni přece nemůžeme odejít! Někdo tu musí s lidmi zůstat, dodávat jim víru; někdo tady přece musí bojovat proti násilí.“

Zůstal a bojoval do poslední chvíle, přestože věděl, že mu hrozí smrt. O rok později byl znovu uvězněn - tentokrát na 6 let - za dokumenty „Charty 77“ a za vlastní básně, které u něho našli při domovní prohlídce. Z vězení vyšel až v březnu 1984, kdy byl předčasně propuštěn „na doléčení“; ve skutečnosti však jen proto, aby nezemřel ve

vězení. V nemocnici v Havlíčkově Brodě vyprávěl o otřesných zážitcích z několika komunistických koncentráků. Líčil úděsné podmínky politických vězňů, kteří jsou zavírání společně s vrahy a lupiči. On sám musel přes svůj věk ve vězeních tvrdě pracovat, byl často posílán do samovazby a věznitelé se nepokrytě snažili o jeho fyzickou likvidaci.

Profesor Oldřich Tomek zemřel na počátku léta 1984, obklopen svou rodinou, kterou tolik miloval. O tom, že nezemřel zapomenut, svědčí osobní kondolenční dopis kardinála Františka Tomáška jeho manželce a rodině. Nezapomenou a nezapomínají však na něj ani ti, kteří ho znali, anebo četli jeho básně. Patřil k těm, kteří planou jako svíce a osvětlují cestu těm, kdo jdou v tmách. Jenomže - svíce platí za rozdáváné světlo svým vlastním životem: ubývá jí, spaluje se. Tak „dohořel“ i život básníka Oldřicha Tomka.

Oldřich Tomek:

K MATCE PÁNĚ

Chrám Matky Boží
v celé vlasti rozseté,
chrám vzrostlé z trní, hloží,
vzácné růže z jediného poupěte!

Tolik béd se k vašim prahům
plazí -

co to bylo nad tím posměchu.
Rytíř ducha? Nevěděl, že vrazi
nebodají do trávy a do mechu?

Jak se vymstí pýcha zlobných
skřítku

na národa roli dědičné,
Matko Boží, držíš věrnou
hlídku,
kež lid pobloudilý z mdloby pro-
citne.

Jsou tu chrámy svítící už z dále,
jiné v klínu lesních tišin sní.
Matko Boží, kež by v duších
zrály
milosti, jež poutníčkové vyp-
rosili pradávni!

Matko Boží, ustrň se už, protní
hluché, slepé mraky nad zemí,
která jako perly ctí Tvé chrámy
poutní
důvěrou a něhou modliteb a pís-
němi.

Dej, at' zázračnou Tvou mocí
ve všech srdcích zhouba usíná.
Odprošujeme Tě! Nepřestanem
tlouci
u bran Svaté Hory, Kopečku a
Hostýna...

Karel Jan kníže ze Schwarzenbergu, vévoda Krumlovský hluboce zarmoucen oznamuje jménem svým i jménem své matky **Antonie kněžny ze Schwarzenbergu, princezny z Fürstenbergu**, své manželky **Terezie kněžny ze Schwarzenbergu** rozené **hraběnky z Hardeggu**, svých dětí **Jana Nepomuka, Anny Karoliny a Karla Filipa**, jménem svého bratra **Dr. Bedřicha prince ze Schwarzenbergu** a jeho choti **Reguly**, rozené **Schlegelové**; svých sester **Marie Eleonory**, jejího chotě **Leopolda Billa z Bredowa** a jejich dětí **Vendelíny, Leopolda a Felixe**; **Anny** a jejího chotě **Elmara, svobodného pána z Haxthausen** a jejich dětí **Kašpara Mořice a Augusta Bedřicha**; jménem sourozenců svého otce **Dr. Františka prince ze Schwarzenbergu**, jeho choti **Amalie princezny ze Schwarzenbergu, princezny z Lobkowicz, Frã Norberta Kinského, Dr. Radslava hraběte Kinského** a jeho manželky **Tamary**, rozené **princezny Amilakvari, Génildy hraběnky Kinské**, všech jejich dětí a vnoučat i jménem celého rodu, že Otcem všemohoucím byl na pravdu Boží povolán jeho milovaný otec urozený pán, pan

Dr. Karel kníže ze Schwarzenbergu okněžněný lantkrabě Kleggavský, hrabě ze Sulzu

rytíř řádu Zlatého rouna, baily obediční velkokřížník

svrchovaného Maltského řádu svatého Jana

bailly velkokřížník Konstantinského řádu svatého Jiří

komtur havorského řádu svatého Jiří

bývalý předseda Křestanské akademie v Římě

poručík v záloze jezdeckého pluku č. 8 „Knížete Václava svatého“

který zesnul zaopatřen svátostmi svaté Církve ve Vídni, dne 9. dubna 1986.

Pohřeb bude konán z městského farního chrámu v Murau ve Štýrsku do rodinné hrobky ve středu dne 16. dubna 1986 v 11 hodin.

Zádušní mše svatě budou slouženy v kostele svatého Karla ve Vídni ve čtvrtek dne 17. dubna v 18 hodin, v českém kostele na Rennwegu ve Vídni v neděli 20. dubna 1986 v 10 hodin a ve všech patronátních kostelích.

Vídeň, dne 10. dubna 1986

Před sto lety se narodil

Dr. František Nosek

(Pokračování ze str. 1)

národohospodáře a poctivé vlastence do československého parlamentu vysílaly katolické organizace v prvních letech naší republiky.

Dr. František Nosek byl upřímným ctitelem Blahoslavené Anežky Přemyslovny a dne 2. března 1932, kdy uplynulo 650 let od její smrti, veřejně vyhláší akci za její svatořečení.

Dr. Noskovi bylo snáseti i bolesti, které Bůh na něho seslal. Mimo rodičů, kteří mu zemřeli v mladém věku, mu 8. dubna 1929 zemřela také jeho mladší sestra Marie. 7. března 1933 mu zemřel syn František, necelých 10 roků star. Rok nato 18. července 1934 ho na věčnost předešla jeho milovaná manželka Anna. Ani ne za celý rok

nato, odešel na věčnost i Dr. Nosek sám a je se svými drahými pochován na hřbitově u sv. Havla v Poříčí nad Sázavou.

3. února 1935 přednášel na poslední schůzi SKM v Praze a odpoledne mluvil na schůzi spolku, pro postavení kostela v Doudlevcích v Plzni. Po návratu z cesty ulehl a dne 17. dubna 1935 zemřel. Na smrt se připravoval po celou dobu nemoci denním Sv. přijímáním.

Nad jeho hrobem je do kamene vyrytý nápis:

Zde očekává vzkříšení tělo JUDr. Františka Noska, terciáře sv. Františka, čl. ministra a poslance, jenž zbožností, duchem pravdy, spravedlnosti a lásky ukázal cestu mnohým.

Dat a informací pro tento článek bylo použito ze spisu, který v r. 1939 napsal bývalý ústřední tajemník SKM Jan Janoušek.

Kolíne, Kolíne, česká muzika, vždycky pěkně hrála

Když jsem se díval na přeplněnou dvoranu České národní síně při premiéře Hromádkovy zpěvohry „Kolíne, Kolíne“, dobře mi bylo u srdce. Snad každý z nás cítil tu vlnu radosti a nadšení z české lidové muziky a zpěvu.

Od samých počátků - české divadlo vždy bylo živelnou silou v životě české Ameriky. Skoro 130 let české divadlo přispívá k udržení dědictví otců, hlavně jazyka, v našich krajanských střediscích. U nás v Clevelandu to byly pěvecký sbor „Lumír - Hlahol - Tyl“, ochotnicko-pěvecký sbor „Vojan“ a dramatický sbor „Včelka“, který se stal před několika lety složkou Sokola Velký Cleveland.

Smutná zkušenost dosvědčuje, že všude tam, kde se přestalo hrát české divadlo, národní život začal upadat.

Divadelní kus trvá obvykle 2-3 hodiny. Kolik návštěvníků se opravdu zamyslí, kolik práce, obětí, námahy a starostí každé divadlo vyžaduje.

Nejvíce práce a starostí má režisér, zvláště když ve hře účinkuje ještě jako herec a kapelník. To již hovoříme o představení „Kolíne, Kolíne“ a jeho autorovi Luboši Hromádkovi. Zpěvohra je poslední díl jeho trilogie „Pane kapelníku, zahrajte mi mou...“ Promítají se v ní obrazy ze života slavného českého muzikanta, skladatele a kapelníka Františka Kmocha, jeho kolínského kapely a města samotného.

V programové knížce Hromádka vděčně připisuje zpěvohru „Kolíne, Kolíne“ Kmochově památce i všem „Kmochákům“, kteří šířili a šíří slávu české hudby doma i v cizině a zvláště vojenskému kapelníku, majoru v.v. Janu Chromcovi, vedoucímu Kmochovy kolínské kapely

City of Cleveland
Certificate of Recognition
This certificate is awarded to

VACLAV HESOUN

in recognition of your splendid contributions and sterling achievements in the preservation of the rich heritage and the noble ideals which characterize all Czech-Americans.

I am pleased to commend you, both publicly and personally, for your generosity, dedication and self-sacrifice given by you during the past 38 years to many Czech cultural, fraternal, religious and political organizations, especially the Czechoslovak newspaper, "Nový Svet," the National Alliance of Czech Catholics, Dramatic Society "Vcelka," Western Fraternal Bohemian Association, "Krajansky Vybor," and St. Joseph Society, CCU.

I also commend you on a job well-done at the City of Cleveland Print Shop, where you have worked hard for the past 13 years and where you have enjoyed the friendship and respect of your many co-workers.

Our wish for you, Vaclav, is that God will bless you with many more years of good health, happiness and the well-deserved retirement which you have so richly earned.

George V. Voinovich
Award By **GEORGE V. VOINOVICH, Mayor**

This 5th Day of April, 1986

Diplom uznání, udělený starostou Clevelandu G.V.Voinovichem našemu vytrvalému obětavci Václavu Hesounovi při jeho nástupu do důchodu.

Václave, z uznání Vaší pilné poctivé práce máme i my v Chicagu upřímnou radost.

DEN MATEK
připadá letos na 11. května.

Potěšte svou maminku pěkným blahopřáním, které máme české, slovenské, anglické i v jiných řečích. Máme velký výběr dárků jako křišťálové sklo, keramiku, české granáty, kuchyňské potřeby, české knihy, kuchařky, šátky na hlavu, bonboniery, kafičko s rumem, kapesníky. Panenky z Československa. Náboženské sošky a růžence. Určitě si budete moci vybrat něco krásného a užitečného. Přijede dechová kapela Mistřiňanka z Československa 20. dubna. Připravte se na jejich návštěvu a kupte si u nás jejich rekordy a kazety.

Dagmar Šimková: Byly jsme tam taky. (O ženských koncentračních táborech.) Brož., \$5.60, p.p. \$6.60.
Mapa Československa, vel. 32 x 17-1/2 inčů, \$1.75, poš. \$2.45
E.M.Remargue: Tři kamarádi, \$6.95, poš. \$8.25.
Jan Neruda: Povídky malostranské, \$5.50, poš. 6.75.
V. Páral: Soukromá vichřice, Mladý muž a bílá velryba, \$6.75, poš. \$8.25.
Kalendář Československý svět 1986 - ilustrovaný, 217 stran, \$3.50, poš. \$4.50.
Emma Jarošová: Dům u dvou skotíků (roztomilé vyprávění pro milovníky psíků a jiných zvířátek), \$8.50, poš. \$10.00.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zastupce
Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat rádi Vás obsloužíme.

Obchodní hodiny:
Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

599-4372 ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459
WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučení sklenář u dědy a otce v Československu

Zdar VI. mezinárodnímu sokolskému sletu ve švýcarském Curychu ve dnech 3.-6. července 1986!
Plánujete se jej zúčastnit?
Zavolejte naši kancelář. Organizujeme oficiální zájezd Americké obce sokolské. Poradíme Vám jak spojit Vaši účast na sletě s dalšími zájezdy po Evropě.

Skupinové odlety do Československa 1986:
14. května, 12. června, 10. července, 7. srpna, 18. září.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402
Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Josefu Maternovi a klavírnímu virtuosovi Ivanu Moravcovi.

Celé hře dominuje Kmochova kapela, představená na clevelandské scéně staročeskou dechovkou. Má dnes již na 30 výborných muzikantů, svérázně se vyjímá v červených košilích sokolského stejnojmenného a hraje v tradici prvotřídní české kapely.

Spočítáte-li všechny herce, zpěváky, tanečníky a 30-členou „kutálku“ máte dohromady na 70 účinkujících. Divíte se pak, že režisér ztrácí vlasy a žije na práscích proti bolení hlavy? Obsazení a seznam herců najdete na konci referátu. Všem se dostalo zasloužených ovací i při otevřené scéně.

Zaujala nás nápaditost s jakou představili občínkové a dožínkové zvyky, s ukázkami jak se klepaly a brousily kosa, jak se do taktu mlátilo a předával dožínkový věnec. Vítaným zpestřením děje byl návrat Cechoameričana z Clevelandu do rodného kolínského kraje a milostná romance se šťastným koncem. Taneční vložku Kmochovu mazurku „Vždy milá“, navícila Dolly Bacha a úchvatně ji zatančila krojovaná sokolská skupina.

Luboš Hromádka ostavil zároveň tímto představením 30. výročí své divadelní činnosti, stejně jako další přední herec sboru „Včelka“ - Václav Hesoun. V ocenění jejich kulturního a národního přínosu pro naši krajanskou obec, clevelandský mayor George V. Voinovich udělil oběma „Diplom čestného uznání“.

Zpěvohru „Kolíne, Kolíne“, uvedl na scénu dramatický sbor „Včelka“. Příští rok slaví 70. výročí svého trvání, a tak věříme, že nás její členové ve svém jubilejním roce zase překvapí a my jim zase přijdeme všichni zatleskat.

Předsedkyně sboru ses. Jarmila Hromádková uvítala a představila řadu významných hostů. Byl mezi nimi i clevelandský sídelní biskup Pilla a mayor emeritus Ralph J. Perk. Výpravu z Chicaga vedl starosta Americké obce sokolské br. George Basta, výpravu z Detroitu starostka Sokolic Detroit ses. Jarmila Kalivodová. Přivítali jsme i br. Vladimíra Slavíka z New Yorku, br. Standu Prostředníka z Pittsburghu a z Chicaga ještě br. Václava Ženíška, vzdělavatele čs. Sokola v zahraničí.

Sobotní a nedělní představení mělo plně zaplněné hlediště. Když jsme se rozházeli, každý si spokojeně pobrukoval

Kolíne, Kolíne.

★★★

Divaldo se hrálo v tomto obsazení:

František Kmoch, kapelník - Lubomír Hromádka; Josefa Kmochová, jeho manželka - Milada Darovcová; Anna, jejich dcera - Marian Peterková; Jiřina, jejich dcera - Viola Peřinová; Josefa, jejich dcera - Marge Jubová; Jaroslav Měšťan, kolínský radní - Přemek Kocián; Julie Měšťanová, jeho žena - Helena Samcová; Václav Madla, výměnkář ze Sendražic - Václav Hesoun; Jaroslav Madla, jeho syn, sedlák - Bohumil Samec; Anička, jeho žena - Dáša Javůrková; Václav Kubíček, Čechoameričan - Vladimír Králík; Anežka Vydrová, vdova - Mařenka Kotlánová; Marie Vokurková, její sousedka - Betty Hostičková; Matylda Cejnarová, chalupnice - Slávka Sršňová; Jiří Cejnar, její syn, voják - Jiří Pláček; Cilka Suchánková, jeho nevěsta - Věra Híblerová; Ema Hrachová, bývalá zpěvačka - Jarmila Hynčíková; Georgette Sezonov, zpěvačka - Georgette Sezonov; Ladislav Svoboda, majitel restaurace - Henry Sršeň; Ferda, číšník - Jiří Pláček; Antonín Pouliček, krejčí a muzikant - Edwin Jiroušek; Barbora, děvečka u Madlu - Jarmila Skořepová; Liduška, desetiměsíční děcko - Laura Cox; Bohouš Bára, sekáč - Rudolf Peřina; Josef Bílek, křídlovák-solista - Bob Kautz; František Lazar, obecní policajt - Josef Bachna; Sendražická chasa: Lenka Bártová, Steve Manochi, Michelle Juba, Jarmila Jiroušková a Ludvík Rychtera.

Stoletá Česká škola na Manhattanu v New Yorku

Zdá se to neuvěřitelné, ale Česká škola na Manhattanu v New Yorku vstupuje do krásného stoletého jubilea. Celá krajanská veřejnost, přátelé České školy, bývalí žáci a žákyně, ti všichni přijdou toto slavné jubileum oslavit dne 27. dubna 1986, v budově Sokola, 420 E 71 ul. na Manhattanu v New Yorku.

S láskou a vděčností vzpomeneme všech těch, kteří tuto školu založili. Myšlenka založit Českou školu vytryskla ze srdcí našich přistěhovalců, kteří přišli hledat práci daleko od domova a zde v novém prostředí při hledání práce je napadla myšlenka a co naše děti? Mají zapomenout naši rodnou řeč a zapomenout na hluboké kořeny v naší vlasti? A tak již v roce 1856 přemýšleli, kdy a jak školu otevřít. Peněz nebylo nadbytek, začít nový život také nebylo lehké, ale národní cit zvířel a v r. 1886 se poprvé otevřely dveře České školy. Dnes se nám zdá neuvěřitelné, za jakých podmínek a za jakých obětí toto dílo, tato myšlenka se uskutečnila.

Škola se stěhovala z místa na místo, tam, kde bylo možno lacině zaplatit nájem a tam, kde bylo místo, ať již to byla místnost za výčepem či jiná, až v r. 1896, kdy členové různých spolků vystavěli naší Národní budovu na 74 ul. mezi 1. a 2. avenue a zde pod klenbou Národní budovy našla útulek také naše Česká svobodomyšlná škola. Dnes je to pouhý sen, že škola v

r. 1896 měla tisíc žáků a žákyní ve svých třídách, kde se učili rodnému jazyku i tři generace, dvě generace nebyla žádná zvláštnost.

Rodiče s láskou a hrdostí posílali své děti do České školy, z nichž mnozí zaujímali a zaujímají i dnes význačná postavení ve své nové vlasti a jsou hrdí na své učitele, kteří je naučili českému jazyku.

Česká škola slavila svoje úspěchy, ale žel také neúspěchy. Zejména Manhattan přestal být poutem ať již z jakýchkoliv důvodů. Rodiny se stěhovaly z Manhattanu buď za lepším výdělkem, anebo že si koupily někde domek a pak se vždy našla výmluva, velká vzdálenost; žel mnozí zapomněli i to, kde jsou jejich kořeny a mnozí dnes to již třeba ani nevědí. To, že dříve navštěvovalo školu několik generací najednou zůstalo jen vzpomínkou.

Vedení školy se snažilo tuto krizi, která nastávala a která se nemilosrdně blížila zastavit, žel krize se dostavila a snad největší v r. 1981, kdy třída v Národní budově zmlkla. Nezájem? Zapomenutí? Těžko říci a těžko dáti odpověď. Vedení školy naplo všechny síly, aby Česká škola stále žila nejen v paměti, ale i ve skutečnosti. Pořádaly se různé kulturní podniky, oslavy, svátek matek, Mikulášská nadílka, bylo to všechno málo, chybělo to hlavní - děti. Mnohokrát jsme slyšeli jakápak škola, když nemáte děti? Udělejte všechno pro to, abyste měli školu s dětmi. Rada velmi chytrá, ale jak dál? Povedlo se, máme děti ve škole. Národní budova je dnes zavřena

a bude se opravovat, ale máme školu a máme děti. Naše pobočka v Pamton Lake je toho důkazem. Učitelkou je býv, učitelka jak ze staré vlasti, tak i z dřívějších let učitelka České školy na Manhattanu, která spolu s několika našimi rodinami a jejich dětmi se přihlásily do České školy. Evě Paroulkové a všem rodinám patří náš dík. Děti se učí znamenitě i když se učí vše od A - Z, ale milují tuto školu a pečlivě se na každé vyučování připravují a již se nám představily i se svým kulturním programem 7. prosince 1985 na Vánočním odpolední. Poprvé místnost v Národní budově nestačila přijmout tolik nadšených diváků. Radostný výsledek byl i v tom, že po programu mnozí rodiče přihlásili své děti předběžně na školní rok 1986-87, znamená to, že přijdou-li skutečně, budeme mít i děti na Manhattanu.

Je třeba si upřímně říci, že škola dnes je ve stavu jako před sto lety. Nebojíme se žádné práce a uděláme vše, co je v našich silách. Škola nemá dnes prakticky nic, ani lavice, ani zařízení a těch několik kousků co máme nestačí. Nebojíme se NAŠE ŠKOLA BUDE ŽÍT! Potřebujeme však i Vás a Vaši pomoc, protože mnozí na školu zapomněli, ať již o vánocích, Novém roku či různých

příležitostech a jak víte, můžeme a vydržíme školu jen z Vašich darů. Vydání není dnes malé, platíme nájem, učitelky, dětem co je třeba, alespoň to nejnutnější.

Máme mnoho plánů před sebou. Vedení Národní budovy nám vychází vstříc i v tom, že přesto, že budova se bude opravovat, děti budou mít zajištěnou místnost k vyučování, řešíme přepravu dětí, aby rodiče neměli starost o jejich bezpečnost. Potíží je a bude dost, ale my je chceme překonat s Vaší pomocí a věříme, že pomůžete.

A nyní Vás prosíme, přijďte v hojném počtu na tuto naši Národní slavnost a pokud možno, přijďte v krojích. Sejdete se zde se svými přáteli, učiteli a spolužáky.

Touto slavností chceme poděkovat všem těm, kteří se o Českou školu v New Yorku zasloužili, všem těm kteří odešli na onen svět, všem těm, kteří dosud žijí a slíbili, že neustaneme, že Česká škola v New Yorku BUDE ŽÍT!

Přijďte a přiveďte i svoje přátele a známé, kteří budou rozumět, protože průběh slavnosti bude i v angl. jazyce.

Těšíme se na shledanou v neděli 27. dubna 1986 ve 3 hod. odpoledne v Sokolovně na 71 ul. Školní výbor

Zaběr z protestní manifestace nábož. představitelů proti pomoci obřacencům svobody v Nikaraguji, o které jsme obšírně psali v minulém Sloupku informací (roč. XI. č. 16 z 12.4.1986, str.2).

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem jeho četným přátelům a kamarádům oznamujeme téměř neuvěřitelnou zprávu, že náhle zemřel pan

JOSEF DUŠEK,

inženýr zeměd. a odborný strojní zámečnick,
bytem v La Grange Highlands, Ill.

Narodil se v Praze 8. května 1923. Po únorovém puči komunistů pracoval a studoval v Norsku a v roce 1953 přišel do USA.

V pondělí večer 14. dubna 1986 se mu v jeho domově zcela náhle zastavilo srdce.

Rozloučili jsme se s ním ve středu večer 16. dubna v obřadní síni pohřebního ústavu *Hallowell & James v Countryside, Ill.* a ve čtvrtek 17. dubna 1986 v 10 hod. dopoledne jsme jej doprovodili do krematoria *hřbitova v Oak Ridge, Ill., kde měl pohřeb žehem.*

Budeme na něho vzpomínat při českých bohoslužbách v kostele *Panny Marie Svatohorské v Ciceru (2414 S. 61st Ave.)* v sobotu 3. května 1986 v 6:15 hod. večer.

Děkujeme všem, kdo mu věnujete tichou vzpomínku, anebo vzpomcnete s námi v upřímné modlitbě.

Josefovi přátelé

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Washington. — Vztahy mezi Spojenými státy a Libyí se stále rychleji a více zhoršují, protože diktátor Khadáfý pěstuje, podporuje a zvyšuje teroristické přepady a atentáty ve světě hlavně proti občanům a institucím USA, které - k nemalé radosti SSSR - až chorobně nenávidí hlavně kvůli jejich spojení s Izraelem. - Dne 6. dubna v diskotéce, plné amerických vojáků, konajících svou službu v západním Berlíně, vybuchla bomba; noční klub „La Belle“ byl zničen, dva lidé - jeden americký voják a jedna turecká žena - byli zabiti a na 200 lidí bylo zraněno, z toho 63 Američanů. Americké a západoněmecké autority se ihned domnívaly, že v pozadí za tímto teroristickým činem stál opět libyjský vládce Moammar Khadáfý, který po nedávném dvoudenním napadení Libye americkými bombami učinil výzvu k Arabům, aby na celém světě v odvetu, zaútočili na americké objekty. US vláda opět naléhala na své evropské spojence, aby uvalili na Libyí politické a ekonomické sankce. Dosud jim však nikdo v této věci nevyhověl; Francie a Západní Německo jako gesto své dobré vůle pouze vypověděly každá dva libyjské diplomaty, podezříváné z účasti na přípravě různých teroristických akcí. Dne 9. dubna prezident Reagan ve své tiskové konferenci, vysílané celonárodní televizí, nazval Khadáfýho „vzteklým psem“ Blízkého východu a naznačil, že USA jsou připraveny k provedení dalších vojenských akcí proti Libyí jakmile budou

po ruce jasné důkazy toho, že Libye dala opravdu podnět k nedávným dvěma teroristickým činům: k bombovému atentátu v letadle US společnosti Trans World Airlines, při kterém zahynuli 4 Američané, a že výbuch bomby v nočním klubu v západním Berlíně byl způsoben libyjskými agenty. Mezitím Moammar Khadáfý v Tripoli opět pohrozil Spojeným státům, že proti nim rozpoutá vlnu teroru na celém světě, dovolí-li prezident Reagan podniknout nové vojenské útoky na Libyí. - Dne 10. dubna US armádní generál Bernard Rogers, vrchní velitel armád zemí smlouvy NATO v Evropě, prohlásil, že už existují nezvratné důkazy o libyjském původu atentátu z 5. dubna v berlínské diskotéce, plné amerických vojáků. Všechny jeho „niti“ se spojují se „světovou sítí teroristů, sponzorovaných Libyí“. Proto dal prezident Reagan rozkaz, aby se dvě ze tří letadlových US lodí nevracely z nedávných manévřů, ale zůstaly ve Středozemním moři pro případ, že jejich letadla budou muset znovu brzy proti Libyí zasáhnout. Výzvědná služba CIA totiž mezitím zjistila, jak došlo k bombovému výbuchu v západoberlínském nočním klubu. Podařilo se jí zachytit klíčová poselství, poslaná z Tripoli, hlavního města Libye, do východního Berlína, z kterých jasně vyplývá, že útok na diskotéku byl pečlivě plánován. Jiné kabelové poselství z východního Berlína do Tripoli zase oznamovalo, že „poslání bylo provedeno úspěšně.“ Izraelská, italská,

LETEM

SVĚTEM

západoněmecká, francouzská a americká špionážní síť už mají také dávno zjištěno, že v Libyí existuje celkem 44 táborů pro trénování teroristů z celého světa. Také jihoafrická policie v těchto dnech oznámila, že prý zadržela dva černošské teroristy, vytrénované v Libyí, kteří měli za úkol zavraždit v Jižní Africe umírněné černošské vůdce, zmobilizovat studenty proti bělošské vládě v Pretorii a zároveň napadat libanonské diplomaty a rozjet tak teror i proti libanonské vládě. - Dne 10. dubna Khadáfý ovšem znovu lhal a prohlásil, že prý Libye nemá nic společného s mezinárodním terorismem; pouze prý trénuje „palestinské bojovníky“. - Palestinský a arabsko - iránský terorismus je hlavně namířen proti Izraeli a jeho „protektoru“ Spojeným státům. Palestinci nemohou zapomenout na to, že byli vyhnáni ze země, ve které žili více než tisíc let, a že Izrael je zálučně vytlačuje z té zbývající části jejich země, kterou okupuje a chce jednoduše anektovat.

● ● ●
Manila. — US tajemník obrany Caspar Weinberger navštívil 6. dubna za své dvoutýdenní cesty po Dálném východě a v Austrálii také Filipíny; v Manile se setkal s prezidentkou Aquinovou, s jejím ministrem obrany Enrilem a vrchním velitelem filipínské branné moci gen. Ramosem. Jménem washingtonské vlády slíbil Filipínám zvýšenou ekonomickou a vojenskou US pomoc.

Bude třeba zmodernizovat, posílit a zreorganizovat filipínskou armádu, aby byla schopna plnit své poslání a účinně čelit marxistickým guerilům. - Filipínský místopresident Salvador Laurel řekl, že sesazenému prezidentu Marcosovi bude dovoleno vrátit se na Filipíny, až se tamní situace ustálí; neví se však, kdy to bude. Marcos zůstává filipínským občanem, proto se také bude zodpovídat před soudem, budou-li proti němu nepopíratelné důkazy, že svého pohádkového jmění nabyl ilegálními cestami. Také komise lidských práv bude vyšetřovat všechny dosud nevysvětlené únosy, trýznění a hromadné popravy, k nimž docházelo za 20letého Marcosova režimu. - Dne 9. dubna vypovídali ve Washingtoně před Kongresem dva američtí podnikatelé, bratři Joseph a Ralph Bernstein, že bývalý filipínský prezident Marcos a jeho žena Imelda jsou skutečně majiteli čtyř velkých newyorských obchodních domů v ceně 316 milionů dolarů, a že své skutečné vlastnictví se pokoušeli zakrýt pomocí různých antilských a panamských firem. Marcos předtím stále popíral, že by ve Spojených státech něco vlastnil. Oba svědci také dosvědčili, že Imelda Marcosová jim ukazovala prohlášení, že v jedné švýcarské bance má konto na 120 milionů dolarů. - Odborníci říkají, že kvůli různým právnickým subtilnostem to může trvat dlouhá léta, než Filipíny z ciziny obdrží Marcosovo ilegálně nabyté jmění. - Dne 10.

dubna sto komunistických guerilů „Nové lidové armády“ a tisíc s nimi sympatisujících bojovníků na ostrově Cebu složilo své zbraně a vyslovilo přání, být zařazení do civilního života. Čekají se další podobné návraty guerilů. Komunističtí guerilové Nové lidové armády mají celkem na 16 tisíc bojovníků. - Aquinová znovu prohlásila, že Američané si budou moci podržet na Filipínách své vojenské základny až do r. 1991, kdy vyprší současná smlouva o jejich pronájmu. Co bude potom, o tom prý rozhodne filipínský lid v celonárodním referendu. Spojené státy by si chtěly na Filipínách podržet své tamní letecké základny i po tomto roce, protože jsou v Tichomoří strategicky nenahraditelné.

Aby Marcos Spojeným státům dokázal, že má na Filipínách dosud své přívržence uspořádalo vedení jeho politické strany - (Hnutí nové společnosti KBL) - za vedení Artura Tolentino, Marcosova bývalého místopresidenta v neděli 13. dubna v manilském veřejném parku „Luneta Park“ na pobřeží oceánu velikou manifestací proti vládě Aquinové. Policie odhadovala počet účastníků manifestace na 20 tisíc, novináři na 10 tisíc a Tolentino sám mluvil o 1 milionu dvě stě tisících. Manifestanti se oblékli do triček z poslední předvolební kampaně v letošním únoru, ověšených Marcosovými „knoflíky“, nesli plakáty s Marcosovou podobiznou i jeho ženy Imeldy, mávali filipínskými prapory a skandovali hesla, napsaná na transparentech: „Presidente Reagane, propust' nám ze zajetí našeho presidenta!“ - „Marcos byl demokraticky zvolen a volby vyhrál!“ - „Zastavte lživou propagandu proti našemu jedinému prezidentu Marcosovi!“ a „Kardinále Sin, vypadni!“ - (To za to, že manilský arcibiskup a kardinál Jaime Sin vyzval věřící obyvatele, aby šli do ulic a postavili se plně za zvolenou prezidentku Aquinovou; kterou dnes zase nazývají Marcosovi stoupenci diktátorkou, protože rozpustila jednosměrní Marcosův parlament a nezákonně připravuje novou ústavu a parlamentní volby.) - Tak to nemá, chudák Aquinová, také zrovna jednoduché, zvláště když muslimové jižních ostrovů usilují o nezávislost a marxistické hordy guerilů vraždí na venkově ve svých oblastech dál.

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
 hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
 Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic;
 soubory do kuchyně, pokoju, ložnic a koupelen;
 sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
 Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pančera

Všem krajanům v západním předměstí oznamujeme

nedávné otevření nového
ZDRAVOTNÍHO STŘEDISKA
 v Brookfield, Ill.
FAMILY PRACTICE CENTER
 of Brookfield, Ill.

9211 W. Ogden Ave. IL. 60513
 Český mluvící lékař jsou Vám k službám
 JANTURON M.D.

WALDEMAR TARASKIEWICZ M.D.

Oba jsou členy lékařské skupiny v Hinsdale Hospital -
 (120 N. Oak Hinsdale)

- * vnitřní choroby
- * gynekologie
- * všechny laboratorní testy
- * dětská poradna
- * problémy stáří
- * menší chirurgické zákroky v ordinaci

ORDINAČNÍ HODINY:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

Riyadh. — Dne 6. dubna US místopresident George Bush zahájil svou návštěvu hlavních měst Arabského poloostrova. Hlavním cílem jeho návštěvy byly diskuse se saudským králem Fahdem a s ministrem olejářské těžby šejkem Ahmedem Zaki Yamanim o stabilizaci cen ropy. Nynějším stálým klesáním cen surové nafty je totiž ohrožena i americká těžba této cenné suroviny, takže se při nízkých cenách nevyplácí. Američtí olejářští magnáti už proto začali své olejové studně zavírat. Toto by pak mohlo mít nedobré následky pro národní obranu. Reaganova vláda prohlašuje, že americký olejářský průmysl musí zůstat silný, aby byla zajištěna národní bezpečnost a zaměstnanost olejářských dělníků. Saudská Arábie zvýšila svou denní těžbu ze dvou na čtyři miliony barelu. Z toho byl na mezinárodních trzích přebytek oleje a jeho ceny silně klesly. Cílem této politiky saudské vlády bylo právě vyřadit americké producenty oleje z provozu a tím dosáhnout snížení jeho těžby a stabilizaci jeho cen: Spojeným státům však toto řešení nepřichází vhod. President Reagan v případě potřeby chce uvalit na cizí olej celní poplatky a kvotový systém, aby tak chránil americkou olejovou těžbu. - Místopresident Bush za své návštěvy Saudské Arábie také řekl, že existuje opravdové nebezpečí rozšíření iránsko-iráckého konfliktu na celý Arabský poloostrov. Ujistil však, že USA nedovolí zablokování Ormuzké úžiny v důsledku tohoto konfliktu. Volný průchod touto úžabinou, která patří k mezinárodním vodám, musí zůstat cisternovým lodím zajištěn, a Spojené státy si berou úkol obrany Perského zálivu za svoji povinnost. - Ceny zemního oleje najednou zase nečekaně stouply, a to nezávisle na politice Saudské Arábie: v Norsku začali 6. dubna stávkovat olejářští dělníci, takže norská těžba oleje se úplně zastavila. Už 7. dubna ceny oleje stouply z deseti dolarů za sud na 14 dolarů. Kvůli této stávce Norsko ztrácí 17,8 milionů dolarů denně.

● ● ●
Bejrút. — Dne 7. dubna izraelská letadla opět bombardovala dva uprchlické tábory Palestinců v blízkosti jiholibanonského přístavu Sidonu. Prý byla napadena a zničena základna teroristů strany „Fatah“ Yassera Arafata. Na této základně byla podle údajů izraelské vlády, vytvářená skupina teroristů, která měla za úkol provést

teroristické akce v severní části Izraele; byla však izraelskými vojáky chycena uvnitř bezpečnostní zony v jižním Libanonu dříve, než mohla svůj záměr provést. - Dne 9. dubna v přístavě Jounieh v severním Libanonu, uvnitř křesťanské zony, vybuchlo v blízkosti ústředny falangistů a dvou velkých obchodních domů, auto naložené traskavinami. 10 lidí bylo přitom zabito a 110 zraněno. Má se zato, že tento teroristický čin mají na svědomí pro-syrské milice; patrně to je odvěta za to, že president Gemayel odmítl přijmout Sýrii sponsorované příměří na skončení libanonské občanské války. Podle přesvědčení falangistů a libanonských křesťanů, takové příměří by nakonec přeměnilo Libanon v jediný mohamedánský blok, jak nábožensky, tak i politicky. Od dne, kdy Gemayel odmítl přijmout toto příměří, to už byl v křesťanské části Libanonu 9. výbuch auta naloženého traskavinami. Cílem takových akcí je unavit Gemayela a donutit jej nakonec toto příměří přijmout. Nedošlo však k obávanému všeobecnému náporu pro-syrských muslimských milic na vládní armádu; ta v omezených střetnutích dobře obstála. Proto se dnes nevyklučuje, že nakonec si Gemayel udrží svou pozici a svou presidentskou funkci.

● ● ●
Kábul. — Sovětské a afghánské marxistické armádní sbory s pomocí stovek tanků, bojových letadel a helikoptér, podnikly velkou ofenzivu proti opevněným partyzánským pozicím mohamedánských bojovníků za svobodu na jihu afghánské provincie Paktia při pakistánských hranicích. Tento nápor se soustředí zejména na velkou základnu protikomunistických partizánů Zhawar, zbudovanou v podzemí. Ztráty na obou stranách prý byly značné. Už loni se sovětské a afghánské komunistické síly pokoušely této základny dobyt, avšak bezúspěšně.

● ● ●
Paříž. — Sedm západoevropských zemí, členů „Ev-

ropského měnového systému“, dovolilo Francii devalvovat svou měnu o 6 procent ve vztahu k měnám ostatních členských zemí tohoto měnového systému. Toto dovolení bylo uděleno na žádost nové francouzské vlády politického středu a pravice. Francouzské výrobky se tím stanou v cizině levnějšími, čímž budou schopny soutěžit na západoevropských trzích pro kupce, kteří za ně budou platit v jiných měnách než ve francouzských francích.

● ● ●
Washington. — Spojené státy se domnívají, že rovnováha nukleárních sil mezi Západem a Východem se v blízké budoucnosti silně nakloní ve prospěch Západu. Vyrábějí totiž dálkové střely s nukleárními hlavicemi dosud nevidané přesnosti, které neomylně zasáhnou svůj cíl. Nyní jich mají už asi tisíc a na začátku devadesátých let jich budou mít 6.000. Těmito střelami budou schopny při prvním úderu zničit všech 1.400 sovětských základen s dálkovými střelami, umístěných na souši. Protože pak Sověti mají na souši celé dvě třetiny všech svých mezikontinentálních dálkových střel - (zatímco Spojené státy jen asi pětinu - ostatní jsou umístěny na ponorkách a v bombardérech) - strategové se domnívají, že zničením všech sovětských základen na souši bude prakticky odvráceno nebezpečí vážné sovětské nukleární odvěty.

● ● ●
Washington. — Na Gorbačovovo přání sovětský velvyslanec Anatoly Dobrynin skončil svou 24 -letou diplomatickou službu ve Washingtoně. Na posledním sjezdu KS SSSR byl jmenován členem politbyra s novou funkcí první důležitosti v sovětském vládním aparátu, kvůli jeho znalosti Spojených států, washingtonských vládních kruhů a amerického způsobu života. Ukázalo se nejednou, že byl velmi schopným diplomatem, avšak vždycky zůstával stoprocentním komunistou. Proto při jeho odchodu nikdo neronil slzy a zvědavě se vyčívá, koho pošle

Gorbačov s Gromykem na jeho místo.

● ● ●
Washington. — Odborníci soukromé organizace „Population Reference Bureau“ předpovídají ve své studii demografických tendencí světového obyvatelstva, že v roce 2100 bude na světě 10,4 bilionů (miliard) lidí. Největší přírůstek se očekává v ekonomicky zostalých zemích v podsaaharské Africe, v jižní a východní Asii a v latinské Americe. Do r. 2025 prý přibude na světě dalších 3,4 bilionu lidí; z toho bude připadat na Afriku, Asii a latinskou Ameriku celých 3,1 bilionu lidí. V tom roce bude v uvedených částech světa žít 83 % veškerého světového obyvatelstva, zatímco pouze 17 % ho bude žít v ekonomicky pokročilých částech: v Evropě, v Severní Americe, v Sovětském svazu, v Japonsku, v Austrálii a na Novém Zélandě. V této ekonomicky pokročilé části dnes žije 24,4 % světového obyvatelstva; v r. 2025 ho tam bude žít pouze 17 % a v roce 2100 už jen 14 %. - Dnes existuje na světě těchto 20 nejlidnatějších zemí: 1. Čína s 1,05 bilionu lidí; 2. Indie - 785 milionů; 3. Sovětský svaz - 280 milionů; 4. Spojené státy - 241 milionů; 5. Indonézie - 168 milionů; 6. Brazílie - 143 milionů; 7. Japonsko - 122 milionů; 8. Nigerie - 105 milionů; 9. Bangladéš - 104

milionů; 10. Pakistán - 102 milionů; 11. Mexico - 82 milionů; 12. Vietnam - 62 milionů; 13. Západní Německo - 61 milionů; 14. Filipiny - 58 milionů; 15. Itálie - 57 milionů; 16. Británie - 57 milionů; 17. Francie - 55 milionů; 18. Thajsko - 53 milionů; 19. Turecko - 52 milionů; 20. Egypt - 51 milionů. - Podle odborných předpovědí, kolem roku 2100 bude existovat těchto 20 nejlidnatějších zemí světa: 1. Indie - 1,63 bilionů obyvatel; 2. Čína - 1,57 bilionů; 3. Nigerie - 509 milionů; 4. Sovětský svaz - 376 milionů; 5. Indonézie - 356 milionů; 6. Pakistán - 316 milionů; 7. Spojené státy - 309 milionů; 8. Bangladéš - 297 milionů; 9. Brazílie - 293 milionů; 10. Mexico - 195 milionů; 11. Habeš - 173 milionů; 12. Vietnam - 168 milionů; 13. Irán - 163 milionů; 14. Zaire - 139 milionů; 15. Japonsko - 128 milionů; 16. Filipiny - 125 milionů; 17. Tanzanie - 120 milionů; 18. Keňa - 116 milionů; 19. Burma - 112 milionů; 20. Egypt - 111 milionů. Toto jsou předpovědi, zakládající se na současných populačních tendencích; jak tomu bude opravdově, to nikdo nemůže s jistotou předvídat. - Války, revoluce, epidemie, AIDS, hlad, zemětřesení a jiné přírodní katastrofy mohou udělat všem těmto výpočtům nečekanou „čáru přes rozpočet.“

MEXICO 86

WORLD CUP SOCCER, MEXICO
MAY - JUNE 1986

Pro zájemce kopané pořádáme skupinové zájezdy na MISTROVSTVÍ SVĚTA V KOPANÉ DO MEXIKA
Datумы odletů 30. května, 6. června, 14. června, 21. června:
délka zájezdů je na 6-7-8-11 až 15 dnů.

Zájezdy zahrnují: okružní letenku z Chicaga do Mexico City a nebo Guadalajara, pobyt v hotelu - vstupenky „Class A“ na zápasy a další.
Vstupenky na zápasy je možno zakoupit i jednotlivě.

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Pozvání příbuzných z Československa rychle - spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.
Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.
Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

DISCOVERY TRAVEL, INC.
641 S. La Grange Rd.
La Grange, IL 60525

Pěkné posezení najdete v příjemném prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

SPORT

I liga kopané v Československu

Výsledky 19. kola: Sparta - Bohemians 0:0, Slavia - Dukla 2:0, Ostrava - Vítkovice 2:2, Cheb - Trnava 1:0, D. Streda - Olomouc 0:0, B. Bystrica - Prešov 2:0, Inter - Košice 1:0, Č. Budějovice - Žilina 0:0.

Tabulka

	SKORE:	BODY:
1. VÍTKOVICE	27:16	27
2. SLAVIA	18:14	25
3. SPARTA	41:15	22
4. OLOMOUC	34:21	21
5. CHEB	34:27	21
6. BOHEMIANS	33:27	20
7. DUKLA	41:25	19
8. OSTRAVA	23:20	18
9. B. BYSTRICA	23:28	18
10. D. STREDA	16:28	18
11. TRNAVA	16:28	18
12. PREŠOV	16:25	17
13. ŽILINA	19:33	17
14. KOŠICE	21:29	15
15. Č. BUDĚJOVICE	17:35	15
16. INTER	14:31	14

I. národní liga hokeje v Československu

Výsledky 19. kola: Opava - Ml. Boleslav 1:1, Brno - Plzeň 0:1, Tábor - Poruba 0:1, Žatec - Teplice 2:1, Hr. Králové - Fr. Místek 5:2, Č. Lípa - Xaverov

1:1, Třinec - Chomutov 1:0, Jablonec - Gottwaldov (Zlín) 0:2.

Tabulka

	SKORE:	BODY:
1. CHOMUTOV	33:14	26
2. PLZEŇ	32:16	26
3. OPAVA	29:24	25
4. BOLESLAV	32:26	24
5. Č. LÍPA	24:20	23
6. PORUBA	17:16	22
7. HR. KRÁLOVÉ	33:23	20
8. BRNO	29:17	20
9. GOTTWALDOV (Zlín)	23:20	20
10. TÁBOR	24:22	18
11. TEPLICE	20:23	18
12. TŘINEC	13:16	17
13. FR. MÍSTEK	18:28	13
14. XAVEROV	23:35	13
15. ŽATEC	17:32	13
16. JABLONEC	10:45	6

1.S.N.F.L.

Výsledky 19. kola: Nitra - Michalovce 6:0, Košice - Slovan 0:1, Senica - Petržalka 2:0, Dubnica - Martin 0:0, Prievidza - Hurbanovo 3:1, Púchov - Levice 3:0, Trebišov - Stropkov 2:0, Humenné - P. Bystrica 2:1.

Tabulka

	SKORE:	BODY:
1. NITRA	60:12	34
2. SLOVAN	31:12	29
3. PETRŽALKA	34:26	22
4. MARTIN	25:26	20

5. DUBNICA	21:25	19
6. PRIEVIDZA	26:22	18
7. P. BYSTRICA	26:23	18
8. LEVICE	21:25	18
9. HURBANOVO	22:31	18
10. ZTS KOŠICE	29:30	17
11. SENICA	23:27	17
12. HUMENNÉ	20:35	17
13. TREBIŠOV	21:27	16
14. STROPKOV	28:38	16
15. PÚCHOV	25:30	14
16. MICHALOVCE	22:45	11

HOKEJ - N.H.L.

V prvním kole Stanley - Cupu byly již sehrány všechny zápasy a musíme právem říci, že zde bylo hodně překvapení.

Vyřazení byli: Philadelphia (jeden z favoritů), Quebec, Chicago, N.Y. Islanders, Minnesota, Boston, Vancouver a Winnipeg.

Edmonton je stále pokládán za velkého favorita.

Program zápasů 2. kola:

St. Louis vs. Toronto, Edmonton vs. Calgary, Montreal vs. Hartford, N.Y. Islanders vs. Washington.

Výsledky 1. kola (počet vyhraných zápasů)

Toronto - Chicago 3:0
St. Louis - Minnesota 3:2
Edmonton - Vancouver 3:0
Calgary - Winnipeg 3:0
Hartford - Quebec 3:0

Montreal - Boston 3:0
N. Y. Rangers - Philadelphia 3:2
Washington - N. Y. Islanders 3:0

METRO - LIGA

Perspektiva První divize

V První divizi Metro - Ligy hraje letos 11 klubů, mezi nimi je také Slovak A.A..

Největším favoritem je mužstvo Trevians, které před 2 roky bylo odsouzeno k sestupu.

Druhým nejsilnějším mužstvem jsou Liths, kteří mohou ohrozit Trevians, musí však sehnat nějaké posily.

Na další čtyři místa mají šanci Falcons, Fortuna, Real a Aurora, každé mužstvo může překvapit, neboť má dostatek dorostenců k doplnění týmu.

V dolní polovině se zdají Slovaks s Hakoah lepší nežli Bullets, Lions anebo Fichte Rams.

Každým rokem některý klub se zlepšil a připravil ostatním pěkné překvapení. U mužstva Slovaks schází výchova mladých dorostenců k doplnění kompletního celku. Víme dobře, že to vyžaduje hodně práce, avšak jedině tehdy se mužstvo Slovaks může dostat do naší nejvyšší soutěže.

METRO - LIGA

Program zápasů 2. kola neděle 20. dubna 1986

MAJOR - DIVIZE:

Gr. White vs. Sparta, Kickers vs. Schwaben, Lightning vs. Wauconda, Vikings vs. U.

Serbs, Royal Wavel vs. Eagles.

PRVNÍ DIVIZE:

Slovaks vs. Hakoah, Fortuna vs. Liths, Aurora vs. Real, Lions vs. Trevians, Falcons vs. Rams, Bullets mají volno.

Sparta vs. Gr. White v neděli 20. dubna 1986

Ve 2. kole Metro - Ligy Spart'ané zajiždí na hřišti Gr. White, jež se nachází na rohu Elmhurst Rd. a Northwest Tollway, poblíž O'Hare letiště.

První mužstvo má výkop ve 2:00 hod. Rezervy zahájí již ve 12:00 hod.

Major - Divize

Výsledky 1. kola: Sparta - Kickers 3:1, Lightning - R. Wavel 1:0, U. Serbs - Gr. White 1:0, Wauconda - Vikings 2:2, Eagles - Schwaben odloženo.

Rezervy: Sparta - Kickers 3:1, Lightning - R. Wavel 2:5, U. Serbs - Gr. White 2:2, Wauconda - Vikings 2:1, Eagles - Schwaben odloženo.

První divize: Liths - Slovaks 2:0, Trevians - Falcons 4:0, Bullets - Lions 1:1, Rams - Hakoah 0:2, Fortuna - Real odloženo, Aurora měla volno.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Sparta - Kickers 3:1

Zasloužené vítězství Spart'anů nad výborným mužstvem Kickers a první dva body zůstaly v Ciceru.

Manažer Sparty Lád'a Gajda měl k dispozici následující hráče: Green - Fonseca, Wise, DeBatty, Brabeneč - Helseth, Svoboda, Taylor - Gajda, McDonald, Kowe. Ke střídání: Bole, Lencioni.

Branky dali: 22. min. Gajda, 61. min. Taylor, 81. min. Gajda. Jedinou branku Kickers dal v 83. minutě Bob Dekorsi.

V mužstvu Sparty zahrál výborně Wise v obraně, který udržel nebezpečného střelce Hisaje. V záloze zahrál výborně Taylor se Svobodou. Svoboda se ukázal jako dobrý velitel, musí se však naučit (anglicky) dávat rozkazy.

V útoku měl Milan Gajda šťastný den, když dvakrát proběhl obranou a zblízka skóroval.

I když se nedá posoudit výkon nově složeného mužstva po jednom zápase, musíme však všem fandům Sparty oznámit, že se mají nač těšit.

Snad příští neděli uvidíme v dresu Sparty dva profesionály - DiBernarda a Wolfa, kteří hráli za Shoccers.

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

Our 103rd Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

PROGRAM ZAJEZDU 1986

DO ČESKOSLOVENSKA.

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga neb New Yorku za nejlevnější ceny.

14. a 29. května, 12. a 26. června, 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23, a nebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní za stejnou cenu.

ZAJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO CURYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu. 3 dny pobyt v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č.1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č.2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní. Cena zájezdů je mimorádně výhodná.

Zavolejte nebo napište o podrobný program a cenu.

VYŘIZUJEME rychle a spolehlivě návštěvu

Vašich příbuzných z Československa.

Vyzádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

**Rezervy:
Sparta - Kickers 3:1**

Taktéž rezervy zahájily svou novou sezonu vítězstvím 3:1.

Manažer mužstva Lád'a Kop měl poprvé ve svém životě přebýtek hráčů a zvolil následující sestavu:

Pistorius - Paprocki, Avellar, Klečka, Perkins - Bukač, Bonnano, Gill - Sisic, Czajkowski, Lencioni - Stanislaus, Swanson, DelReal a Hendzel.

Brankář Pistorius se zhostil svého úkolu dobře. V obraně Paprocki s Klečkou si vedli také výborně. V útoku se dřel Czajkowski. Jedině nesehranost se Spartě připravili o dvojnásobné vítězství.

Branky Sparty dali: 14. min. a 65. min. Czajkowski, 83. min. Stanislaus. Jedinou branku Kickers dal Koepler ve 22. min. z penalty.

Jarda Fajkus

**ZE SVAZU
SVOBODNÝCH
ČS. SPORTOVCO
V ZAHRAŇIČI**

Pavel Mahrer zemřel. Opožděně se dovídáme, že v New Yorku zemřel dlouholetý člen Svazu čs. sportovců v zahraničí, Pavel Mahrer, který byl znám jako „Čapone“. Pál náhleji tržně na hřištích často křičel v letech třicátých. Narodil se v r. 1900 v Teplicích; od malička byl již nadšeným fotbalistou a příznivcem místního klubu. Vrcholem jeho kariéry byla jeho účast na Olympijských hrách v r. 1924. Hrál tehdy za čs. národní mužstvo proti Turecku a Švýcarsku. Byl tehdy vybrán 22 novináři z celého světa (hrál levý halv) - za nejlepšího hráče. Hrál také s Urugajcem Andradem a se slavným Španělem Zamorou. Ve svém stáří se jezdil léčit do čs. lázní, aby se mohl sejít se svými starými sportovními kamarády Pláničkou a Ženiškem. Sport byla jeho celoživotní velká láska; naposled jsme se spolu sešli na Malečkově tryzně v New Yorku. Byl to skromný a nadšený sportovec - zde ani doma

na něj nikdy nezapomeneme. Jsme hrdí na to, že patřil do našich řad. Čest jeho památce!

V sobotu 22. března 1986 vstoupil místopředseda našeho svazu - Pavel Diecha - do stavu manželského. I stalo se tak ve městě Trenton, New Jersey. „At' všechno nejkrásnější Vám na společné pouti život dá!“ - Z Ohio byli na svatbě Míla Novák s paní Miluškou.

Vladimír ŠKUTINA, PĚTAPADESÁTNIK. Když ho potkáte, nebudete tomu věřit - leč podle úředních záznamů je tomu tak. Člen našeho svazu lehce přeskočil v Zürichu svoji 55. K významnému životnímu jubileu mu gratulujeme!

Do našeho Svazu se zapojil hned po svém příjezdu do zahraničí. Jako dar Svazu účinkoval spolu s Járrou Kohoutem na večírku ve Vídni, který se konal v rámci V. sletu Sokola v zahraničí. Pomáhal a pomáhá mnohým exulantům. Snad právě v této úloze je nejlépe vidět jeho opravdový zájem o člověka, jeho velkorysost, nezištnost a neúnavná ochota pomáhat, kdekoli je toho zapotřebí. Už doma psal a snažil se lidi rozesmát a sportovně pěstoval tenis. V exilu píše, přednáší a vydává Reportéty. Těšíme se na shledání s ním i jeho milou manželkou na VI. sletu Sokola v zahraničí v Zürichu letos v červenci.

Milý Vladimíre, přejeme Ti ze srdce, abys ještě dlouho s úsměvem na tváři, plný zdraví a elánu byl zde mezi námi a pomáhal svým humorem našim lidem doma nebát se.

Náš obětavý člen svazu a tajemník chicagské Sparty Jarda Fajkus se stal po druhé dědečkem. Synovi a jeho paní v Kansas City se narodil „kluk jako buk“. Oba hoši budou brzy hrát kopanou jen co trochu povyrostopou. O to se postará dědeček, který vychoval a naučil mnoho mladých hrát naši kopanou čili „soccer“. Syn Charlie hraje v lize za Kansas City a činí se. Gratulujeme!

**Vyšel II. svazek
Pejskarovy
Poslední pocty**

Curyšské nakladatelství „Konfrontace“ vydalo letos v březnu druhý díl „Poslední pocty“ Jožky Pejskara. Je to nádherně upravená kniha, velkého formátu o 368 stranách, ilustrovaná Mánesovými kresbami. Obsahuje více než jedno sto fotografií zemřelých exulantů z let 1948-1985. Předmluvu k druhému dílu napsal dr. Viktor Mamatey, profesor historie na universitě státu Georgie. Druhý díl rozvrhl Pejskar do devatenácti kapitol, počínaje teologií a konče tělovýchovou. Kniha má rejstřík jmen podle české abecedy a to pro oba svazky. Mimochodem, druhý díl je o čtyřicet stran obsáhlejší než svazek první.

„Poslední pocta“ - památník zemřelých v exilu - připomíná čtenářům osudy 42 kněží, kteří skonali mezi námi a z nichž někteří jako např. dr. Alexander Heidler a prof. dr. Felix Mikula byli známí celému exilu. Ze známějších jsou našim čtenářům v „Poslední poctě“ Adolf Pelikán, S.J., který působil dlouhá léta v Kalifornii, P. Josef Ráček, působil v Kanadě, P. Aleš Macháček a oblát Josef Malina z Lisle, Ill., P. Karel Kučera v Omaze a P. Jaroslav Janda v Torontu.

Z novinářů, kteří nás opustili vzpomíná Pejskar v druhém svazku p. Antonína Jandáčka a jeho choť Marii Jandáčkovou, kteří působili od r. 1948 do svého úmrtí v r. 1967 v Chicagu. Antonín Jandáček byl v letech 1948-51 redaktorem časopisů „Národ“ a „Katolik“. Vydal též knihu: „Život za železnou oponou“, ve které popsal podrobnosti o komunistickém puči v Československu. Z této knihy citoval Jožka Pejskar kapitolu, která měla název „Hmota je všechno - idea je přežitek“. Naše čtenáře bude jistě zajímat: „Válku rozhodly zbraně.

Válku rozhodli bojovníci. Válka byla vyhrána silnou ideou.

Tak a podobně se mluví. Možná, že každá z vyslovených vět má svou pravdu. A přece je zapotřebí říci si trochu více. Technika, se kterou Spojené státy šly do vnucené války, byla jedinečná. Zásada, aby válku vybojovaly lepší a dokonalejší zbraně, byla jistě správná, protože uchránila nejcennější statky národa - lidi. Ale co na lidech záleží? Takové, ba horší připomínky byly vyslovovány tam, kde mají lidí víc, než strojů a kde lidská důstojnost a lidský život je méně než soudek piva. A hned vám povím doklad. V Bratislavě byl podmínován most v době, kdy válka už končila. Po mostě jelo nákladní auto s mnoha sudy piva. Asi uprostřed mostu se auto zřítilo do Dunaje. Osmičlenná posádka - sovětsí vojáci - spadla i se soudky do Dunaje. Co myslíte, že se stalo? Normálně myslící člověk by uvažoval tak, že bude učiněno všechno, aby osm vojáků bylo zachráněno a domníval by se, že vojáci budou plavat ke břehu a volat o pomoc. Málokdo uvěří, že vojáci místo plavání ke břehu, plavali za soudky s pivem. Čtyřem se podařilo soudky dopravit ke břehu a také se zachránit...Jeden z vojáků brzy zmizel pod vlnami a soudek se vznášel nad jeho utopeným tělem směrem k východu. Jeden z přihlížejících civilistů - Slovák - vzal malou loďku a jel od břehu směrem k vojínovi, který

už byl vysílen a stále se snažil postrkovat soudek. Co se stalo? Vojín do loďky nechtěl a ukazoval lidumilnému veslaři, aby naložil soudek. Než se mohli dohodnout - milý vojín byl překonán vlnami a zmizel pod vodou.

Zbývali ještě dva, kteří post-rkovali soudky. A co se dělo na břehu Dunaje? Jeden soudek byl už načat, bez ohledu na to, že neoborně a že polovina piva vytekla. Vojín popíjeli, zatímco, jejich kolegové zápasili o život. A na otázku, zda neměli jít na pomoc tonoucím, zněla odpověď: „To nevdá, nás je mnoho...“

Čtenář vidí rozdíl velmi dobře. Západní spojenci šli do boje až tehdy, kdy věděli, že hlavní věc je idea, pro kterou se bojuje a prostředky, kterými se bojuje. Zásadou bylo zachránit lidi, použít zbraně a využít technické převahy. Tri sovětsí vojín z osmi se utopili v Dunaji proto, že zachraňovali pivo. Možná, že dostali vyznamenání posmrtně za statečnost proti nepříteli! „To nevdá! Nás mnoho!“ Člověk nemá hodnotu.“ /Poslední pocta, II. svazek, str. 127/.

II. svazek „Poslední pocty“ mohou čtenáři, kteří již mají první svazek, očekávat v květnu. Zásilka dojde do USA lodí. Ostatní zájemci si mohou knihu objednat přímo u autora. Adresa: Josef Pejskar, 330 N. Stage Coach Lane, Fallbrook, CA 92028.

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K·H 6619 - 21 W. Čermákova tř.
Auto (hned vedle berwynské pošty)
Repair její majitele

STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN
vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pečivařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a strůdl

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha český i anglicky

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

**STANLEY STAWSKI
DISTRIBUTING CO.**

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

IMPORTER

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dekul zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Anastáz Opasek:

Život jako by nic

Eva Kantůrková, též zakázaná spisovatelka, je nesporně velmi nadaná autorka. Nejen zobrazování postav, ale i líčení příběhů Jana Špačka a českého života dnes, ale i řeč sama potvrzují dobrou a novou spisovatelku.

Pouze v zahraničí mohlo vyjít závažné dílo „Pozůstalost pana Ábela“ psané na ústřední moto a životní heslo Špačkovo, citát z Epikléta: „nežádej, aby se věci děly, jak chceš, ale chtěj věci, jak se dějí, a budeš spokojen.“

To ovšem vede k úplné prostřednosti života, který se odehrává mezi třemi ženami, jejichž vlastníkem Špaček je, v rámci obchodování se zahraniční měnou a pornografií; jako dokonalý obraz a podoba českého člověka dnešního času. To je tedy život, který nikdy neodporuje a se přizpůsobuje. Proto jej samozřejmě dráždí sv. Jan na Karlově mostě, který arci nevyznával Špačkovo životní heslo, takže mu stále, když kolem jeho památky přechází po mostě, vytýká „postavil ses králi a utopili tě jako kočku“ Nebot' praví Špaček: „nikdy se nemá odporovat mocným.“

Lze doporučit jako dobře napsanou knihu z české skutečnosti, obrazy ze života, který je spokojen sám se sebou a z jehož zorného pole se ztratily všechny ušlechtilé hodnoty života.

Vydal Index v Kolíně jako svou 44. publikaci 1977, stran 162.

Joža Karas:

**MUSIC IN TEREZIN
1941 – 1945**

(New York: Beaufort Books, 1985; 223 str., ilustrace; \$16.95)

Důležitá a dlouho očekávaná kniha **Hudba v Terezíně** od člena SVU Jožy Karase, profesora hudby ve státě Connecticut, vyšla před několika měsíci. Autor začal sbírat hudební skladby stvořené v Terezíně už v sedmdesátých letech. Mezi prvními díly, jež upotala jeho pozornost, byla Krásova dětská opera **Flašinetář Brundibár**, kterou Joža Karas nastudoval česky s americkými dětmi z Hartfordu a dirigoval ji v dubnu 1975. Se svou manželkou, zpěvačkou Miladou Javorovou, připravil anglický překlad, který pak uvedl v kanadském představení **Brundibára** v listopadu 1977. Jeho výzkum pokračoval po předčasné smrti Milady Javorové - a kniha je věnována její památce.

Kromě Brundibára, přednášek, článků a televizního programu o hudbě prováděné a tvořené v terezínském ghetu, Karas založil s několika kolegy smyčcové kvarteto, v němž hraje housle. Toto Karasovo kvarteto se specializuje na komorní hudbu, složenou v Terezíně a dávalo od r. 1979 různé koncerty na severovýchodu Spojených států, v hlavním městě Washingtonu a v Kanadě.

Během sbírání materiálu pro svou knihu profesor Karas byl dvakrát v Československu, kde se sešel s několika hudebníky,

kteří přežili Terezín a jiné vyhlašovací tábory. Oni i zaměstnanci státního židovského musea v Praze, mu velmi ochotně poskytli co nejuplněnější informace o hudbě v terezínském ghetu. Podobnou uspokojující a úzkou spolupráci též vyvinul při hledání dokumentů v Anglii a v Izraeli. Karas uvádí nejen obvyklou knižní bibliografii nýbrž i interview, které natočil, a korespondenci, kterou vedl s mnoha terezínskými pamětníky. Výsledkem takového systematického výzkumu je padesát skladeb, jejichž kopie Karas má.

Že hudba měla zvláštní posici v Terezíně se všeobecně vědělo, ale studie o Terezíně se obvykle zmiňovaly jen o několika skladatelích nebo výkonných hudebnících, a o málo zachráněných originálních skladbách. Karasův seznam (str. 201-202) obsahuje skladby Karla Bermana, Františka Domažlického, Davida Grünfelda, Pavla Haase, Gideona Kleina, Viktora Kohna, Hanse Krásky, Egona Ledče, Zikmunda Schula, Carlo Taubeho, Viktora Ullmanna a Ilse Weberové. Kromě soupisu zachovalých skladeb Karas mnohé z nich přepsal načisto, takže jsou k dispozici pro praktické provozování. A to je jeden aspekt, který Karas zdůrazňuje: hudba z Terezína, skládaná za nelidských podmínek během nacismu, má žít dál, ačkoliv většina výše uvedených skladatelů

zahynula v Osvěčimí - tak jako tam zahynuli výkonní umělci, kteří tato díla prvně provozovali, a nesčetní posluchači, internovaní prostě proto, že byli Židé. Pro ně všechny byla hudba v Terezíně zdrojem naděje a momentálním oddechem v denním boji o přežití - a na to se nesmí zapomenout.

Kniha systematicky líčí hudební činnost v Terezíně v kapitolách věnovaných sborové, operní, komorní a orchestrální hudbě. Klein, Haas, Krása, Ullmann a Brundibár mají zvláštní kapitoly. Užívání hudby jako pomůcky a náhrady v nacisty zakázané školní výchově je zdůrazněno jako jeden pozitivní aspekt, na nějž si vzpomínají ty oběti, které přišly do Terezína v dětství a výjimečně přežily. Poněkud sporné provedení Verdiho **Requiem** a hraní lehčí, zábavné hudby jsou též rozvedeny v specifických kapitolách.

Jako hrůzná a absurdní pozadí hudby v Terezíně Karas stručně načrtl vytvoření gheta v Terezíně protektorátními okupanty, v úzké spolupráci s říšskými vedoucími, včetně Eichmanna; vnitřní organizaci nakomandované Židovské rady starších; historii transportu z Čech, Moravy, Německa, Rakouska a jiných zemí do Terezína a transportu na východ do tábora smrti; změny ve složení internované populace, co do národnosti, věku a jiných faktorů. Fiktivní „okrašlování“ a jiné směrnice typu Potěm-

kinových vesnic pro oklamání komise Červeného kříže a světové veřejnosti ovšem zneužívaly všechny rekreační a kulturní činnosti, aby zdůraznily charakter „vzorného gheta“, což je označení pod nímž „lázně Terezín“ vešly do literatury holokaustu, ačkoliv skutečnost byla jiná.

Joža Karas rekonstruuje a dokumentuje hudební činnost pro celé období 1941-45. Jeho detaily o provozovaných skladbách běžného repertoáru potvrzují a vysvětlují vysokou profesionální úroveň a velkou důmyslnost, diktovanou měnícími se podmínkami v Terezíně: určitá skladba, třeba Smetanova **Prodaná nevěsta** nebo Mozartova **Kouzelná flétna**, se mohla hrát, když se našli schopní sólisté, dirigent, možní členové sboru a třeba velmi redukovaný instrumentální doprovod. Trio nebo kvarteto se dalo dohromady snadněji než i malý orchestr, ačkoliv některé nástroje a notový materiál se dostaly do Terezína jen podloudně, zvláště v prvním období gheta. Protože mezi internovanými byli profesionální zpěváci, vedoucí instrumentalisté různých evropských orchestrů, koncertní klavíristé, dirigenti a jiní umělci, hudební výraz jim byl životem, i v přechodném stadiu existence v terezínském ghetu. Mezi zajímavými ilustracemi, které Karas nashromáždil, jsou portréty z pera Petra Kiena, plakáty jež oznamují různé kon-

I řekl Ježíš:

„Já jsem vzkříšení i život.

Kdo věří ve mne,

byť pak i umřel, živ bude.“

Jan 11, 25

S bolestí v srdci oznamujeme všem přátelům a známým, že nás navždy opustila naše milovaná maminka, babička, sestra a teta, paní

ALOISIE FANTYŠOVÁ

Zemřela po krátké nemoci dne 29. března 1986 ve věku 72 let.

Poslední rozloučení s naší drahou zesnulou se konalo v sobotu 5. dubna 1986 v 9:30 hod. dopoledne ve velké obřadní síni krematoria v Praze - Strašnicích.

Jménem veškerého příbuzenstva:
Pavel, Tomáš, Václav a Jaroslav, synové;
Daniela, Petr a Pavel, vnoučata;
Ludmila, sestra.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem jeho přátelům a známým v exilu v hlubokém zármutku oznamujeme, že po krátké nemoci zemřel dne 22. března 1986 v nemocnici ve Vancouver - Richmond, ve věku 81 let, pan

JOSEF KŘIŠŤAN

Narodil se dne 15. března 1905 v Lidmovicích u Vodňan, okres Strakonice v Československu. Pocházel z dobré a početné selské rodiny Karla a Anny Křišť'anových, kteří vychovali 6 dcer a 5 synů. Tři Josefovi sourozenci doposud v Československu žijí.

Josef Křišť'an přijel do Kanady v r. 1950. Po celý život se v Kanadě poctivě živil prací svých rukou a nikdy nezapomněl na svou rodnou zemi. Jak mohl nejvíce, vždy podporoval své příbuzné doma, štědře podporoval katolický tisk o jehož důležitosti byl od mládí přesvědčen, mnoho charitativních účelů a nikdy nepochybně podporovat i středisko pro výchovu českých kněží v Římě - Nepomucenum. - Křesťanské zásady v nichž byl doma vychován, nikdy nezapomněl a žil podle nich až do posledního dne svého života.

Pohřeb se konal v chrámu sv. Pavla v Richmondu dne 26. března 1986 za účasti velkého počtu přátel z celé Britské Columbie a poté byla jeho tělesná schránka uložena na hřbitově „Ocean View Burial Park“ v Burnaby-Vancouver.

R.I.P.

Za celé příbuzenstvo:
Karel a Vojtěch, bratři;
Anna, sestra.
Za nesčetné řady přátel:
Dr. L. L. Kanský.

certy a operní či jiná představení, několik fotografií a skizy související s hudbou, ukázky hudebních manuskriptů a podobné dokumenty, některé dosud knižně nevydané. Velké množství jmen československých i jiných hudebníků, tvůrčích i výkonných, kteří strávili určitý čas v Terezíně, se objevují v textu. Někteří hudebníci mají stručné portréty na stránkách 203-208, začínající Karlem Ančerlem (1908, Tučapy-1973, Toronto) a končící Viktorem Ullmannem (1898 Těšín-1944 Osvětim). Osudy těch, kdo přežili, jsou též uvedeny. Někteří dosud žijí, jiní zemřeli od konce války, ať už to je či bylo v Československu nebo v emigraci do Israele a jinam. Každý čtenář se zájmem o hudbu v Terezíně se dozví mnoho nového.

Kniha je důležitá tím, že se monograficky specializuje na hudbu a přináší v netechnickém jazyku, mnohé nové poznatky, neuváděné v obecnějších publikacích o Terezíně nebo v oněch, které existují v angličtině a soustředí se na příklad na umělecké nebo literární výtvoř internovaných dětí. Pro tuto informovanost by měla být **Hudba v Terezíně** přeložena nejen do češtiny ale i do němčiny. Snad se tak časem stane.

Z originálních "velkých skladeb" asociovaných s Terezínem, **Brundibár** se hrál, mimo výše uvedených Karasových produkcí, v Los Angeles, v Israeli několikrát a

snad na BBC v Londýně; československo-německé nafilmování celé opery též existuje. Ullmannova opera **Cisár Atlantidy**, na Kienovo libreto, původně považovaná za ztracenou, měla světovou premiéru v Amsterdamu r. 1975 a pak se hrála v Bruselu, Spoletu, na západoněmecké televizi, v San Francisku (1977) a v New Yorku. Ale průvodce k výstavě **The Precious Legacy**, jež cestovala po USA a Kanadě r. 1984-85, omylem tvrdí, že měl **Cisár** premiéru v Terezíně a vůbec neuvádí **Brundibára**, jež se tam hrál asi pětadesátkrát. Aby se omyly tohoto druhu neopakovaly, dobře dokumentovaná informace ve snadno identifikovatelné knize je velmi žádoucím pramenem.

Takovou funkci Karasova **Hudba v Terezíně** splňuje a je hodnotným příspěvkem ke stále ještě rostoucí literatuře o druhé světové válce a holocaustu. Joža Karas je velmi skromný a dokonce se považuje spíše za mluvčího těch, kdož provozovali hudbu v Terezíně, než za autora v obvyklém slova smyslu. Ale byl to jeho zájem, který ho motivoval k dlouholetému výzkumu, jehož výsledkem je kniha a možnost provozovat zachované skladby zrozené v ghetu Terezíně, z bolesti a naděje svých většinou zavražděných tvůrců.

ZEF

/K dostání: Beaufort Books Publishers, 9 East 40th Street, New York, N.Y. 10016, USA/

Pochod Prahou 8.12.1985

byl zcela zvláštního druhu

Přišlo jich víc než loni. Přesto, že je loni odtud hnali pendrekama. Nebo snad právě proto? Ne, to je špatné tázání. Přišli, protože si jednoduše přáli prožít ještě jednou tento zázrak pospolitosti. Jsou tu i tři maminky s dětmi na ramenou. Mnozí si nesou svíčky, někteří kytary. Na mostě je mnoho svatých, tím novým je zde muzikant a písničkář John Lennon. Zvláštní svatý - zvláštní doba. Na Kampě se zpívá - repertoár od Beatles přes Dylana až po Nohavicu.

Je prosincová neděle, čtyři hodiny po poledni.

Asi o půl šesté se hnuli s Kamy na Karlův most. U Kristovy sochy pokládali hořící svíce a někdo připevnil k soše Lennonův portrét. Zase zpívali. Vojáčka. Pak vystoupil na zábradlí u kříže tělnatý policista a vyzval je, aby se rozešli. Bylo jich tam tolik (tisíc, dva tisíce?), že ani nemohli. Příslušník vedle ukřižovaného však vzbudil výtvarnou pozornost. „Vyfoťte ho“, navrhovali někteří, leč beze zloby.

Ne, nerozešli se, ale přece jen se dali do pohybu. Šli Zlatnickou ulicí a došli na Staroměstské náměstí. Tam obklopili Husův pomník, chopili se za ruce tak, jak to odporovali ze záběrů mírových

kongresů a zapěli Marodenmarš Moc to k sobě neštymovalo, ale s tím si nelámali hlavu. Snad má i mistr Jan smysl pro humor.

„Co to zpíváte?“ zajímali se dva mladí Němci.

„To je náš Bob Dylan,“ vysvětlovali.

„De se na pěší zónu,“ měl kdosi nápad. Přesunuli se tedy na Příkopy, kde to teď hezky vypadá. Policie, budiž to k její cti řečeno, je jenom diskretně sledovala.

A najednou z toho byl průvod a ten průvod šel k Národnímu divadlu a volal: Žádná raketa není mírová! A bis: Žádná raketa není mírová! Pryč s armádou! My chceme mír, my chceme svobodu!

Takto volající došli k divadlu a dali se přes Vltavu po mostě Legii. Na Újezdě doprava na Malostranské. Žádná raketa není mírová, dejte míru šanci! My chceme svobodu!

Co se to děje? ptali se měšťané, otevírali okna a vyhlíželi z hospod. Co se to děje? Přece žádná manifestace nebyla nařízena. Tak odkud se to vzalo? A chtějí svobodu! No nazdar! Radši to okno zavři.

A tak došli Nerudovkou až na Pražský hrad. Dejte míru šanci! Ach, vy rozmilí vyvolavači, což nechápete, že tou šanci jste právě vy! Jinak by asi žádnou šanci neměl.

Před hradní mříží je osvětlily reflektory policejních vozů. Pro všechny případy zde stál i velký anton.

Zanotovali Kde domov můj.

Svého času to byl vlastně taky folk a ani ta dnešní Porta nemá v některých ohledech k někdejší Fidlovačce tak daleko. Pak zapěli Nad Tatrou sa blýská. Od davu směrem k policejním autům se odpoutal vyjednávač. Vrtalo jim havou: patří k nim - nebo k nám? Přišel však se vzkazem: pražská VB je nechce rozehnat. Zpívat mohou, ale jen do deseti hodin, pak se musí rozejít, rušili by noční klid. A nesmějí porušit zákon...

Dav byl překvapen. Někteří začali skandovat: Hoši - děkujeme! To jako směrem k těm reflektorům. Jsou správní - ti kluci a holky. Na velkorysost odpovědí velkorysostí. Ale pokud byste je udeřili v tvář, nenastaví vám druhou.

V 19,30 se shromáždění před Hradem pokojně rozešlo.

Byl to nejpozoruhodnější průvod, který prošel Prahou za posledních patnáct let. Nepoučitelni dogmatici jej určitě přičknou na vrub antikomunistickým centrálam. Skutečností však zůstává, že Velký svět centrál ten průvod zcela ignoroval. Nebyla o něm ani na Západě ani na Východě zmínka.

I když neviděn a neuznán žurnalistickými profesionály, přesto už vstoupil do našich dějin.

Jak je to krásně. Jak je krásné být kadeřavým! volá autor „Rozmarného léta“.

Myslím na ty vlasaté kluky a holky a opakuji si to. Jak je krásné narovnat si páteř.

B.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem, kdo jej z našich krajanů ve Wisconsinu a v Chicagu znali, oznamujeme, že nám tiše zesnul - jako když svíce dohořívá - náš obětavý otec, tchán, dědeček, pradědeček a bratr, pan

ŠTĚPÁN ČAHOJ

z Racine, Wisconsin
vdovec po † Marii Liška - Čahoj

Narodil se před 93 roky v Bobotě nad Bobravou, v župě Trenčanské na Slovensku a do USA přišel v r. 1926.

Zemřel v neděli 13. dubna 1986 v České útulně v Chicagu, Ill. a ve středu 16. dubna 1986 měl pohřeb v rodinném soukromí z pohřebního ústavu „Švec a synové“ - (6227 W. Cermak Rd. v Berwynu, Ill. ☎ 484-2050; 242-2027) - na hřbitov sv. Kříže (Holy Cross) v Caledonia, Wis.

Děkujeme všem, kdo vzpomenu s námi.

Rudolf LIŠKA, nevlastní syn s chotí Miluškou; Jan a Marina, vnoučata; Lisa a Andjela, právnučata; Vincent ČAHOJ, bratr na Slovensku; švagrové, synové, neteře a ostatní přátelé v USA i v Československu.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

V hlubokém zármutku oznamujeme všem našim přátelům, známým a exulantům, kteří jej znali, že nám po delší nevléčitelné nemoci odešel na věčnost, můj milovaný manžel, starostlivý táta a bratr, pan

LUDVÍK MARKEŠ,

dovedný svářeč,
5719 So. Ashland Ave.
Countryside, Ill.

Narodil se 25. února 1929 u Piešťan v Československu a do USA přišel v r. 1956 za svobodou přes Venezuelu, kde prožil sedm let.

Zesnul nám v našem rodinném kruhu v pondělí 14. dubna L.P. 1986 a doprovodili jsme jej na hřbitov Královny nebes v Hillside, Ill., ve středu 16. dubna v 10:30 hod. dopol. z pohřebního ústavu Hallowel & James v La Grange, Ill.

České bohoslužby u Panny Marie Svatohorské v Cicero (2414 S. 61st Ave.) v sobotu 26. dubna 1986, budou obětovány za spásu jeho duše.

Děkujeme všem, kdo si na něho s námi v modlitbě vzpomenu.

Josefka, manželka;
Patricia, Dennis, Michael a Tony, děti;
Jana Eurek, sestra.

T.B.Hlubuček:

„Vliv chicagských Ludvíkovců na naše ochotníky“

Není sporu o tom, že činnost Ludvíkovy divadelní skupiny měla velký vliv na tvoření a rozvoj našich ochotnických spolků v Americe. Kdykoliv Ludvíkovci uspořádali zájezd do jiného města s krajanskou obcí, byl to svátek a takové vystoupení se setkávalo s rekordní návštěvou. Ve stejnou dobu bylo inspirací těm, kteří měli pro činnost na jevišti talent a zájem. Z historie můžeme se dočíst, že ne jeden ochotnický sbor se zrodil z takového zájezdu a návštěvy Ludvíkovy společnosti. Dnes jenom ti staří se ještě pamatují na skvělý repertoár jejich veseloher, zpěvoher, činoher a dramát. Nepochybuji, že Chicago, které bylo jejich domovem má o tom podrobnou historii. I když místní ochotníci se většinou nemohli rovnat k talentu profesionálních herců, hodně se od nich přiučili a snažili se je napodobit. Ochotnické družstvo založené v Cedar Rapids, Iowa, roku 1901 tedy na počátku 20. století si bralo Ludvíkovce za vzor také při výběru her. Nespokojilo se pouze obveselováním obecnosti, ale považovalo se za učitele české řeči s výhledem do české historie. Divadlo šlo proto ruku v ruce s českou školou a ne jeden ochotník, neb ochotnice byli bývalými žáky české školy. Obě přední sesterské a bratrské podpůrné Jednoty, Z.Č.B.J. a Č.S.A. založily dramatické odbory s bohatou historií. V Cedar Rapids prvním z těchto sborů byl odbor Čtenářského spolku, který vlastnil sň „Thalia“, kde se divadla předváděla a kde krajany oslovil také prof. Tomáš G. Masaryk, později prezident první Československé republiky. Jiná divadla byla předváděna v Prokopově síni ČSA, budově ZČBJ a v kostele sv. Václava. O zániku českých divadel v Cedar Rapids jsem se několikrát a vždy s politováním zmínil v těchto sloupcích. Můžeme být proto rádi, že tradice českých divadel se udržuje a doufejme, že se ještě udrží na dlouhou řadu let v Chicagu, v Clevelandu, New Yorku i ve Washingtonu D.C. A co Nebraska a Texas? Z mnoha krajanských měst a osad konají se tam v době sezony autobusové zájezdy, které v Cedar Rapids dobře propaguje a pořádá krajan Václav Čada pod záštitou Sdružení českých spolků. Zakladatelům „Ludvíkovců“ patří za tuto osvětovou práci „hostujícího divadla“ velký kredit.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Nové boty.

Při denním pochodování z Terezína do Litoměřic a zpět si vězeň Trochta téměř úplně zničil své jediné polobotky, které měl na nohou při svém zatčení. Byl dán do jiné pracovní skupiny. Tato jezdila každý den nákladním autem do Čížkovic.

Vězni pracovali v továrně na výrobě karborundu. Jednalo se jen o hrubou materiální práci. Odbornou práci vykonávali dělníci z Bohušovic a z Čížkovic. Dělníci byli české národnosti.

Vězni byli při práci od dělníků odděleni, ale když se přetahovala rozžhavená hmota z elektrické tavící pece po železných traversách pomocí řetězů do vedlejší části továrny, dostali se vězni s dělníky na chvíli do styku. Dělníci pomáhali totiž vězňům tahat řetězy, poněvadž by sami nebyli žhavou masu utáhli.

Vězeň Trochta využil příznivé situace a navázal takto styk s jedním dělníkem z Čížkovic, jehož dcera jezdila občas do Prahy. Utrhl příležitostně z jednoho pytle cementu kousek papíru a napsal na cele krátký vzkaz do pražského ústavu. Když vynášel pytel bauxitové drtě do prvního patra, odkud ji sypal do kotle, nechal lístek se vzkazem spadnout dolů na můstek, kde pracovali čeští dělníci. Bohužel, zpozorovali to nejen dělníci, ale i dozorce. Trochta sice šoupl hbitě lístek do kotle, ale vyslychání a pár facek ho neminulo.

Znakem Trochtovy povahy byla ale houževnatost a vytrvalost. Napsal druhý lístek, smotal jej odborně a při tahání za řetězy se mu podařilo předat jej do rukou již známého dělníka. Za dva dny věděli konečně v pražském ústavě jeho spolubratři, kde se Trochta nachází, že potřebuje nové boty a jaká opatření nutno podniknout pro bezpečnost ústavního života.

Nový ředitel ústavu dal hned ušít pár dobrých vysokých bot a jeden odvážný chlapík se vydal na cestu. Postavil se s botami u pohraniční budky na cestě do Lovosic, kde byla poslední stanice českých četníků, a myslel si naivně, že, až povedou vězně do práce, odevzdá jednoduše důstojnému pánu řediteli boty do rukou. Teprve až ho dozorce odkopnul, si uvědomil, že se asi dopustil nějaké taktické chyby. Čeští četníci mu s útrpností vysvětlili, že třeba proniknout až do Malé pevnosti.

Odvážnému štěstí přeje. Mladík boty na vrátnici věznic odevzdal a radoval se, že směl bez úhony vyvážnout. Večer po nástupu byl vězeň Trochta volán do kanceláře správy věznic. Boty dostal. A bylo už na čase. Koncem září začínaly již v Terezíně chladné dny.

Mauthausen.

Terezín byl jen přechodným koncentračním táborem. Vězni, kteří patřili do řad českého duchovenstva, byli většinou brzy převezeni do tábora v Dachau. Tak na příklad, Msgre Beran opustil Terezín již koncem července nebo začátkem srpna. Byl odvezen do Dachau, kde ztrávil zbývající léta války.

I vězeň Trochta byl jednoho dne koncem září vyvolán před strážnici a přiřazen do skupiny, určené k transportu. Následovala přísná osobní prohlídka. Všechny kapsy a domnělé skrýše vyslečených svršků byly prohlédány. Vězeň Trochta měl u sebe růženec a medailku Panny Marie. Snažil se to skrýt v zavřené ruce. »Co to máš v ruce?«, zařval prohlížející esesman a udeřil jej přes ruku. Růženec vypadl na zem. Esesman na něj dvakrát šlápl botama a odkopl dozadu. Jiný dozorce ale růženec sebral a přibalil k ostatním osobním věcem Trochtovým. Růženec se tak zachránil a dostal se později do rukou Trochtovy maminky. Maminka Štěpánova modlila se pak za syna na jeho růženci po celý svůj život.

Nákladní vlak odvážel vězně, rozříděné do různých skupin, do neznáma. Na větších nádražích oddělovaly se transporty do různých táborů. Staří vězni se loučili a přistupo-

vali noví, přivezení odjinud. Byli to hlavně Židé z českého prostředí; a byl jich značný počet. Nakonec zůstal Trochta z terezínské skupiny sám. Kam jede? Jaké s ním mají úmysly? Vězeň Trochta zesmutněl, když viděl, jak se vlak stále víc blíží k rakouským hranicím. Nemohl se zbavit myšlenky, že je to jeho poslední cesta z vlasti. Na hranicích jej to chytlo. Rozplakal se, když dával sbohem své vlasti. »Od dětských let jsem nikdy v životě neplakal«, vzpomínal později Dr. Trochta. »Tehdy jsem měl ale pocit, že se již nikdy nevrátím, že již nikdy neuvidím svou drahou vlast, svou matku, sourozence, spolubratry, dílo, které jsem budoval.«

Čím více se vlak blížil k cíli, tím víc byl vězeň Trochta sklíčen. Pochopil, jaký je jeho osud. Vyhlašovaci tábor Mauthausen. Z tohoto tábora jediná legální cesta na svobodu byl komín krematoria. To věděli všichni, kdo do tábora vstupovali. Dva vězni, kteří přijeli vlakem zároveň s Trochtou, byli hned při první prohlídce posláni rovnou do plynové komory. Byli příliš slabí. Podle úsudku táborových autorit nebyli schopni žádné práce. Jednoho vězně ze skupiny Trochtovy vytáhli z vlaku umírajícího. Putoval také rovnou do krematoria.

Mauthausenský tábor byl obehnan ostnatým drátem, napojeným na vysoké elektrické napětí. Sloužil k odstrašení těm, kteří by snad bývali chtěli pomýšlet na útek. Na sebevrahy působil ale tajemně lákavou přitažlivostí. Každé ráno museli dozorce vytahovat z drátů zkroucená těla těch, kteří neměli víry v Boha a naděje na přežití. Nikdo ze spoluvězňů je ale nesoudil. Bůh sám znal a měřil jejich duševní síly a utrpení, zlobu a nespravedlnost, která je obklopovala.

Když se vězeň Trochta druhý den ráno v novém domově probudil a viděl elektrickým proudem spálená a zohavená těla sebevrahů, pomodlil se v duchu za duše zemřelých a s úplnou odevzdaností do vůle Boží šel do kamenolomu.

Teprve poněkud si vězeň Trochta uvědomoval celou hrůzu nové situace. Nacházel se v táboře, ve kterém každým dnem musel být usmrcen určitý počet lidí. Každý den ráno přišli esesmani, vyvolali jména některých vězňů a ti se už nikdy nevrátili. Práce v kamenolomu byla těžká; mnohem těžší než v Terezíně. Jídlo bylo horší. Ustavičný hlad, zima, stále nervové napětí, nelidská dřina v kamenolomu, kde se muselo pracovat často celý den v poklusu, to vše napomáhalo slabého lidského tvora zlikvidovat.

Bylo třeba ulehčit práci plynovým komorám, které pracovaly na plno. Zvláště na konci války přivážel denně nákladní vlak nové dodávky lidského materiálu, který musel být v zájmu bezpečnosti třetí říše co nejdříve zpracován.

Jen s vírou v Boha bylo možno v tom nelidském prostředí přežít anebo z něj užitečně odejít pro věčnou odměnu. Lidské síly na to nestačily. Když koncem září 1942 vězeň Trochta přišel do Mauthausenu, pozdravil jej jeden vězeň, jeho bývalý známý, Dr. N., cvičitel Sokola. Přijel v předcházejícím transportu. Statečný a čestný člověk, ale nevěřící. Povzbuzoval Trochtu k statečnosti. Postupně ale Trochta viděl svého přítele, jak chřadne, ztrácí sílu tělesnou a duševní a s ní i naděje na přežití. Prosit o sílu Všemohoucího se necítil, ač jej k tomu jeho přítel Štěpán Trochta vybízel.

Za pět měsíců, jednoho únorového rána 1943, scházel Dr. N. při nástupu. Zdálky bylo vidět v elektrických drátech, jak jeho ztuhlá ruka trčela vzhůru k nebi. Snad volala o pomoc!

Pražský Němec »Dick«.

Způsob, jakým se vězeň Trochta, určený k vyhlazení, dostal opět do styku se svými spolubratry v pražském ústavě, třeba připisat zásahu Boží Prozřetelnosti. Jeden člen pražského Gestapa, rodák z Prahy, pocházející z německé rodiny, ale mluvící i perfektně česky, setkal se jednou ve městě v civilním obleku s ředitelem salesiánského ústavu v Praze-Kobylisích. Setkání nebylo zřejmě náhodné.

Stalo se to někdy na počátku října 1942. Jméno, pod kterým se tento cizí pán představil, bylo »Dick«. Bylo to samozřejmě krycí jméno. Byl to dobrý člověk, věřící katolik, a podle všeho znal Dr. Trochtu osobně ještě z dob první republiky. Mnoho toho o sobě neprozradil. Později byl přeložen do Itálie, když se tato země 8. září 1943 obrátila proti svému dřívějšímu spojenci. Tam také někde u Bolzana v boji s partyzány zahynul.

Tomuto člověku patří ale uznání a upřímný dík za to, že umožnil písemný styk s uvězněným Trochtou a že mimo to zprostředkoval zasilání poštovních balíků s potravi-

nami a jinými potřebnými věcmi do tábora v Mauthausen. Tím vlastně zachránil nepřímo Dr. Trochtovi život, poněvadž vězeň, odsouzený k likvidaci, a jehož návrat byl poznačený jako nežádoucí, nemohl ani psát ani dostávat poštu, tím méně pak měl právo na zásilky a balíky potravin.

Pan »Dick« oznámil řediteli pražského ústavu salesiánského, že Dr. Trochta byl přemístěn do Mauthausen a vyzval jej, aby připravil balík potravin a přinesl jej v tichosti tehdy a tehdy na to a to místo. Tak se i stalo. Není třeba popisovat, jaká byla pak radost v salesiánském ústavě, když za několik málo dní, ještě před 11. říjnem 1942, došel do ústavu první dopis z Mauthausenu. Vězeň Trochta pohnutě děkoval a potvrzoval přijetí: chleba, vuřtu, koláčů, pardubického perníku, mýdla, jablek a »hašlerek« (známé bonbóny proti kašli).

Pro vězně ve vyhazovacím táboře, jako byl na příklad Mauthausen, byl důležitý ne tak obsah balíku, jako spíše sama okolnost že vězeň balík dostává. To mělo podstatný vliv na poměr dozorců k vězni. Vězeň, který mohl psát dopisy, dostávat poštu a balíky, byl zřejmě vězněm »chráněným«. Někdo nahoře měl na něm zvláštní zájem. Takový vězeň nemohl být tak lehce likvidován od kohokoliv. Bylo třeba mít na něj ohled.

Nevíme, jakým způsobem se podařilo panu »Dickovi« získat toto důležité dovolení ke korespondenci s Trochtou. Také první balík byl pravděpodobně doručen osobně od někoho, kdo měl k tomu potřebnou autoritu a mohl podat i patřičná vysvětlení. Snad to byl sám člen pražského Gestapa, pražský Němec, pan »Dick«. V každém případě však Bůh mu skutek lásky jistě bohatě odplatil!

(Pokračování přístě)

CARPATHO-RUSYN RESEARCH CENTER, INC.

OUR PEOPLE TO BE SUBJECT OF SYMPOSIUM

MINNEAPOLIS, MINN. On May 3, 1986, the Immigration History Research Center at the University of Minnesota, in cooperation with the Rusin Association of Minnesota and the Minnesota Humanities Commission will sponsor a day-long symposium entitled: „Rusins, Who Are They? Perspectives on Rusin Ethnicity.”

In order to analyze this intriguing question, the symposium's organizers decided to sponsor a scholarly discussion about the recently-published volume by Dr. Paul R. Magocsi,

Our People: Carpatho-Rusyns nad Their Descendants in North America. Since its first appearance in late 1984, followed by a second revised edition in early

1985, *Our People* has reached several thousand readers. The book has come to the attention of the larger American public, and each of its editions has a preface by Professor Oscar Handlin, the Pulitzer prize-winning authority on immigration, and Michael Novak, the syndicated columnist and presidential advisor.

Our People is the first history of Carpatho-Rusyns in the United States to discuss all aspects of the group regardless of religious or national affiliation. The Minnesota symposium will investigate Dr. Magocsi's conceptualization of the problem in comparison with the views of scholars specializing in neighboring Slavic cultures in America - Russian, Slovak, and Ukrainian.

As part of the program, Dr. Magocsi will review his understanding of Carpatho - Rusyns as forming a distinct community in the United States. Dr. Myron

Kuropas, Supreme Vice-President of the Ukrainian National Association and former U.S. Special Advisor to the President on Ethnic Affairs, will present the Ukrainian perspective. Dr. M. Mark Stolarik, President of the Balch Institute for Ethnic Studies in Philadelphia, will present the Slovak perspective. Professor Michael Zarechnak of Georgetown University in Washington, D.C. will present the Russian perspective. A round-table discussion will follow under the direction of the symposium's moderator, Professor Thad Radzialowski of South West State University.

The symposium, „Rusins, Who Are They?“, will take place on Saturday, May 3, 1986, 8:45 a.m. - 9:30 p.m. at Malcom Moos Tower, 2nd floor, Room 2690, on the Main Campus of the University of Minnesota. For further information, call Lawrence A. Goga, 612-560-9558.

ILLUSIONS AND REALITIES

By Michael Novak
On Human Contacts: A Turning Point?

Beginning April 15, the nations of Europe (East and West) with Canada and the USA will send representatives to meet for six weeks in Bern, Switzerland, for the next round of the „Helsinki Process” discussions on Security and Cooperation in Europe. The subject in Bern will be „Human Contacts” - family reunification and visitation, the right to travel freely, cultural and athletic and professional contacts, the rights of religious institutions and associations, and the like.

President Reagan has asked me to head the US delegation and, accordingly, I have traveled in recent weeks to visit European capitals, including Moscow, for advance consultations.

While in Moscow recently, I met with the „divided spouses” - men and women unable for years to join their husbands and wives in the US. They are uncommonly beautiful and courageous persons.

They have taken much hope recently from the promise of President Reagan and Secretary General Mikhail Gorbachev that there will be a new „spirit of cooperation on humanitarian affairs.” Just three weeks ago, at the 27th Congress of the Communist Party USSR, the Secretary General spoke anew of this „spirit of cooperation.” The divided spouses - and millions of others - await eagerly the new

actions that will give this spirit concrete reality.

Like Secretary General Gorbachev, my counterpart in the Soviet delegation Yuriy Kashlev, is in his early fifties. This new generation in its fifties will be responsible for „human contacts” from now through the end of this century, for the next fifteen years or so. In what ways will the flow of „human contacts,” between East and West be better in the year 2000 than they are today? If this new generation begins in a new spirit, backed up by new deeds, much is possible.

About one in every ten Americans has roots in the nations of the Warsaw Pact. So when citizens of the US show concern for human contacts among the peoples within their lands of origin, this is not just a matter of politics. It is a family matter. For millions of Americans, the territories of the Soviet Union and other Central or Eastern European lands are their ancestral rodina, or homeland. When Secretary General Gorbachev visits the US in 1986, he will find here millions of his „countrymen.”

Yet life is unfair to such Americans today. Unlike their fellow citizens with roots in Italy, or France, or Africa, or Asia, they alone cannot freely visit their families in their places of origin, or have these families freely come and visit them. This seems so unnecessary. Why among all the places on the globe is there an „iron curtain” only here? It does not have to be.

Often in the past, Soviet delegations have pointed out that there are „differences” between our systems. But why are there such differences? It is not enough to assert that differences exist. Reasons must also be given.

These reasons cannot be located merely in ideology. One can read the texts of Marx and Lenin in three or four different ways, and apply them to the field of „human contacts” in a way far different from the way in the USSR does today. If a leader of the USSR wanted to decree different policies for human contacts than those now in force, he could find many texts in Marx to support such changes.

So the real reasons must lie elsewhere. Perhaps they lie in the Soviet perception of techniques they must use as they see it in order to govern. Whatever their reasons, it is important soon to make these understandable to the world at large.

Surely, the laws of every nations are different. But the rule of law requires that law be clearly known to all, and that the reasons for it also be clearly known. For sound law is founded in human reason, and is properly changed as reason discovers better ways to meet reason's own purposes. Thus does law progress in history.

If we are to keep our eyes fixed on how the situation of human contacts can be better in this world fifteen years from now than today, we must try incessantly to bring it into the full light of clear and reasonable law.

All the participants at Bern

will hope that the new „spirit of cooperation in humanitarian affairs,” including human contacts, leads to new action on individual cases now causing personal anguish, and to new procedures for making the handling of general classes of such cases more lightsome, easy, regular, and routine.

Imagine the possible that by the year 2000, the symbol of disrupted human contacts, the „Berlin Wall” that now extends like the Great Wall of China through the heart of Europe, were to come down. Imagine that human contacts were to flow more freely, as they do between all the other civilized parts of the globe. What a transformation of human contacts that would portend! That is an object worthy of the striving of the new generation of leaders now in their fifties.

The people of the United States are drawn from everywhere on this planet. A sizable minority of them - more than 20 million strong - have the closest possible ties with the USSR and the other nations of Eastern Europe. These are ties of roots and origins, of culture and of families. These are ties of history and affection. It is so sad to see them so needlessly disrupted, disjointed, and irregular, as they are at present.

The people of the US are also a biblical people. Every chapter in the Bible is about individual persons and their free acts of will. In one chapter King David is loyal to his Lord, in another unfaithful. So much hinges on individual will. That is why individuals are of such importance

to the peoples of the Bible. It is not states alone that draw their love and attention, but the fate of every single individual person.

To their credit, the USSR and their allies are signatories to the Helsinki Accords and the agreements reached later in Madrid. These agreements brilliantly defend the rights of individuals. There is already, then, a great deal in the „common law” of European nations, duly ratified. The question, alas, is still open about how well these agreements are to be kept in fact. Here is where great changes may yet come. Must come.

Europe is a great single civilization, nourished by the spiritual roots of Judaism and Christianity, in both Eastern and Western branches. The security of Europe rests on the degree of cooperation among its peoples, and upon the freedom and ease of its human contacts among the families, individuals, and associations that make up these peoples.

Bern could be a turning point in global relations. Modest though its efforts be, it could be like that small portion of a panoramic battlefield, as described in Leo Tolstoy's War and Peace, on which the whole tide of battle turned.

When I pointed this out recently in Moscow, my Soviet counterpart replied that the very building we were meeting in was described by Tolstoy in that novel. „Perhaps I felt his spirit in the walls,” I replied.

Bern is a good place to put the new „spirit of cooperation” into deeds.

VOICE OF THE NATION

Archdiocese of Chicago

CARDINAL, BISHOPS, RELIGIOUS RENEW CONSULTATIONS

Next week the Archdiocese of Chicago will move into the second phase of the Vatican-requested consultation between bishops and religious in the United States.

At six meetings scheduled between April 9 and May 13, Joseph Cardinal Bernardin, the six auxiliary bishops of the archdiocese, the 5400 sisters and the 1600 brothers and religious order priests will explore common understandings of certain essential of religious life.

The consultations continue a process begun in 1984. At the first round of meetings, religious shared with the Cardinal, bishops and one another their experiences of religious life since the Second Vatican Council.

„Participants discovered a great similarity of experience,” says Sister Carol Crepeau, CSJ, archdiocesan co-director for religious. „Despite their different orders, most could identify with others' comments about the pain connected with change and the joy of spiritual and personal growth during the past twenty years.”

Building on this shared experience, the current consultations will reflect on six „important dimensions” of religious life: *charism and identity, community, obedience, structures of authority, consecration and mission, and public witness.* These six topics were recommended for discussion by the national commission guiding the U.S. consultation process.

At the request of congregational leaders in the Chicago area, Cardinal Bernardin prepared a reflective paper on these elements of religious life. Sent to each sister, brother, and order priest serving in the archdiocese, the paper invites religious to „consider (the reflections) prayerfully, personally, and communally...so that we can discuss these points and

thereby deepen our mutual understanding and strengthen our collaboration in the service of the Church.”

„The Cardinal and the bishops have a serious commitment to this process,” explains Brother Patrick Hanson, CP, archdiocesan co-director for religious. „The Cardinal plans to attend all six sessions, and each auxiliary bishop will attend the meeting scheduled for his vicariate” (area).

Explaining that commitment in the introduction to his paper, Cardinal Bernardin notes the complexity and the importance of religious life. „Essential values” must be „kept alive and in forces”, he writes, in the context of „our local Church” and of the „inherent differences among religious communities - contemplative, monastic, and apostolic.”

„Hopefully, the very complexity of the realities with which we are dealing will motivate all of us to listen carefully during our spring consultations,” he continues. „To listen attentively is to learn and to proceed toward greater mutual understanding...Only in this way will we be able to fulfill the Church's mission effectively in the archdiocese and in the world.”

Consultations between bishops and religious as part of a study of religious life began in 1984 at the request of Pope John Paul II. Members of the Pontifical Commission, which is guiding the nationwide process, include chairperson Archbishop John Quinn (San Francisco), Bishop Thomas Kelly, OP (Louisville), Bishop Raymond Lessard (Savannah), Sister Bette Moslander, CSJ; Rev. Alan McCoy, OFM; and Brother Thomas More Page, CFX.

České slavnosti v Nebrasce v r. 1986

MAY 4 OMAHA

Czech Cultural Club - Sokol Hall, 13th & Martha Sts. 2:15 p.m. Czech Singing & Czech Film

JUNE 14 HASTINGS

South Central - V.F.W. Club Hwy. 6 & Wabash, Food-entertainment-Dance, 11 a.m. - 12 a.m.

JUNE 20-21-22 CLARKSON

Clarkson Centennial & Czech Festival, Czech Food & Entertainment, 2 p.m. & 7 p.m. Program Sat. & Sun. Sat. Antique Parade, Sun. Parade

JUNE 28-29 DAVID CITY

Butler County - Heritage Days, David City Auditorium, Dinner-Dancing-Entertainment-Parade

JULY 13 OMAHA

Sokol South Omaha - 21st & U Sts., Czech Dinner 12:00 Noon - 5 p.m., Prize Booths, Entertainment! Dance 6 p.m. - ?

JULY 20 DWIGHT

Food & Music, Afternoon Parade & Program, český zpěv v katolickém kostele při mši sv.

AUGUST 1-2-3 25th ANNUAL WILBER

Czech Capital of Nebraska, Children's Parade - Fri. 8. p.m., Parades Sat. & Sun. - 2 p.m., Czech Queen Contest - Sat. 7:30 p.m., Historic Pageant - Sat. & Sun. 9 p.m., český zpěv v katolickém kostele při mši sv.

SEPTEMBER 28 PRAGUE

Saunders County - Czech Heritage Day, Parish Hall - Program, Coffee & Koláče, 12:30 p.m. - 3:30 p.m.

october 19 LODGEPOLE

17th Annual Panhandle Heritage Day, Legion Hall - Polka Dancing, 12 Noon Dinner - 6 p.m. Supper, (Bring 3 Covered Dishes & Table Service)

Looking Ahead

by Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

THE IRANIAN CONNECTION

Senator Jesse Helms of North Carolina stated recently: „... the West has yet to face the fact that the Khomeini regime is a revolution within the Islamic world that is just as significant as the Communist revolution in the Western World.

“It is just as ruthless, just as authoritarian, and intended to be just as permanent as the Marxist-Leninist revolution itself...”

What the Carter administration helped place in power is officially called the Islamic Republic of Iran. It is in fact an Islamic theocratic dictatorship, a far worse government than that of the Shah which it replaced.

It instituted terror as a revolutionary tactic in gaining power, it exercised terror in consolidating its control after the revolution, and it utilizes wholesale terror today to maintain control.

Khomeini looks upon the United States “as the great Satan” and is determined to use the Shiite Muslims throughout the Middle East and elsewhere as its army to carry the Islamic revolution as far as it can reach. Khomeini is now exporting terror in earnest.

The Supreme Council of Islamic Revolution was formed in Tehran in September 1981. It is made up of representatives of some 25 international terrorist organizations. The council

plans strategy and tactics for, and coordinates the operations of its member groups.

It operates through committees with responsibilities for various regions of the world, including the Western Pacific, Western Europe and the United States.

The Khomeini government operates an extensive network of camps for indoctrination and training of terrorists in Iran. In the Bekaa Valley in Lebanon, the Iranian Revolutionary Guards operate a major base for terrorist training and operations in Lebanon. This base no doubt played a part in the bombing of the U.S. Embassy and the Marine barracks.

In January 1985, the foreign ministers of Iran, Libya and Syria met in Tehran to lay the framework for a new strategy to drive America out of the Middle East. At the meeting the three countries agreed to increase terroristic attacks against U.S. interests, our citizens and government personnel on a world-wide scale.

Immediately after the meeting, a Libyan spokesman, Dr. al-Turayki was quoted by the JANA news agency as saying: „... these meetings are only directed against imperialism, Zionism, and reactionary forces allied with it.”

Translation: These three nations were declaring a war of terror against Israel and the United States.

The goal is “liberation of Arab and Islamic land.” Translation: U.S. influence is to be eradicated from the Middle East and Israel erased from the area.

On June 23 last year Libya and Iran signed a “treaty of strategic alliance.” A joint communique explaining the treaty stated: “The two sides declare their intention to establish the Army of Jerusalem to liberate Palestine, and to form an international Islamic revolutionary league.”

KUPUJI

starou bižuterii (Rheinstones), porcelán, sklo,
staré flakony od parfémů, šperky,
stříbrné a postříbřené předměty,
hlubotisky, obrazy - originály.

VOLEJTE od 4:00 P.M. do 10:00 P.M.
COLLECT ☎ 1 - (815) - 886 - 1397

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800